

அருள் ஓள்

இதழ் 156

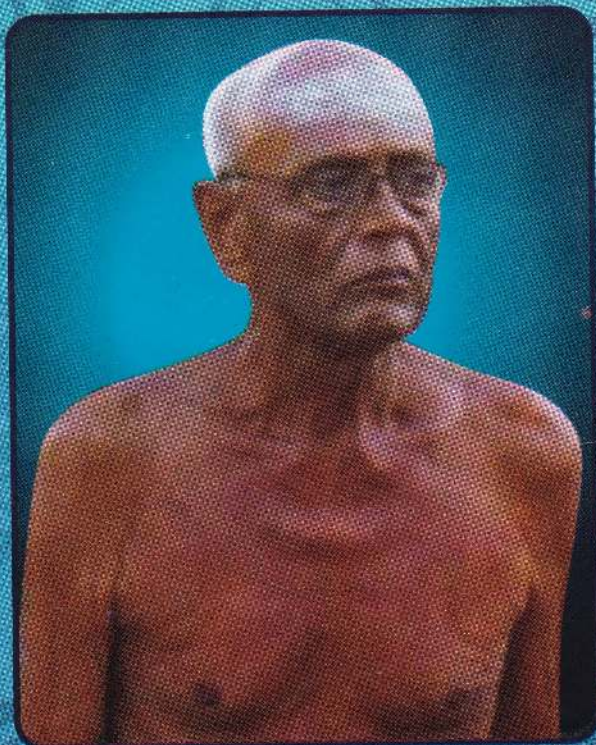
மார்டாதி 2021

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பனாழி இலங்கை.

www.sri-thurkadevi-thevasthanam.org

ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை

நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலில் எஜமானர்

குகழி. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார்

அவர்களின்

ஆத்மா நல்லைக் கந்தன் கழுலடியில்
நித்திய பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறப்
பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நிரவாக சபை.

ஸ்ரீ தர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

தெல்லிப்பழை.

கார்த்திகை - தை - 2021

சந்த்ரன் - 01

பெர்னாட் - 01

காலாண்டிதழ்

அச்சாண்டி

முற்றிலும் வளரினும் பருவத்தினருக்கான மூலப்பினைகளுள்
பெருகு அறிவு விடயங்களுள் அடங்கிய சஞ்சிகை

எம்மிடம் இருந்து...

சிறகுகள் அமையத்தின் நூலகம் உருவாக்கல் சார்ந்த விடயங்களில் பல நபர்கள் மற்றும் ஆளுமைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு பேசுவதுண்டு. அந்த வகையில் ஈழத்து நூலகளின் ஆவணப்படுத்தலில் தனிமனித ஆளுமையாக விளங்கும் நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு பேசினேன். சிறகுகள் அமையத்தின் நூலகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளுக்கும், வாசிப்பு தொடர்பான திட்டங்களுக்கும் ஆணி வேராக செயற்படுபவர் அவர். ஒருமுறை அவருடன் பேசும்போது வழக்கமாக நாம் என்னோரும் பேசுவதுபோல் இந்த சமூகத்தில் ஒருவர்கூட சிறுவர் சஞ்சிகை வெளியீடு தொடர்பில் செயற்படவில்லை என புறம்சொல்லி பேசினேன். அனுபவ முதிர்ச்சியில் ஒரே ஒரு பதில் சொன்னார். சிறுவர் சஞ்சிகை இல்லை என்பது உங்களுக்குப் பிரச்சனை என்றால் நீங்கள் தான் தீர்வு காண வேண்டும். நீங்களே அதை வெளியிடுங்கள். அந்த அறிவுரையின் முதிர்ச்சியை எண்ணி வியந்தேன். எனினும் அறிந்திரன் சிறுவர் சஞ்சிகை உருவாக்கம் சிறப்பான முறையில் நடைபெறுவதையொட்டி எமது சஞ்சிகையை இன்னும் மெருகேற்றி வளரிலாம் பருவத்தினருக்கான சஞ்சிகையாக வடிவமைத்துள்ளோம். எமக்கான வளங்களை நாமே உருவாக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அமரர்.க.பாலச்சந்திரன் (அப்பா) நினைவாக "அச்சாண்டி" சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். இதை எனது வாழ் வின் அனைத்து அம்சமாகவும், நான் வாசிப்பதற்கான ஒரு அச்சாணியாகவும் விளங்கிய எனது அப்பாவிருகு சுமர்ப்பிக்கின்றேன். ஒரு தந்தை தனது மகனுக்குச் சொல்லும் கதைகள் போல் இச்சஞ்சிகையை கட்டமைக்கின்றோம். இதன் வெளியீட்டில் உறுதுணையாகவிருந்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றிகள்

பா.சிறிபவன்

சிறகுகள் அமையம்.

இதழ் குழு

இதழாசிரியர்

பா.சிறிபவன்

ஆலோசகர்

நூலகவியலாளர். என்.செல்வராஜா

ஒழுங்கமைப்பு

நூலகர்.எஸ்.சித்தார்த்தினி

வெளியீடு

சிறகுகள் அமைய வெளியீட்டுப்பிரிவு

வடிவமைப்பு

PrinStudio

Studio.prinheart.com

அச்சுப்பதிப்பு

குமரன் அச்சகம்

ISSN 2815-0074 | Barcode 9 772815 007000

தொடர்புகளுக்கு

☎ 077 494 3113

☎ 077 494 3113

✉ achchandi.magazine@gmail.com

📍 அச்சாண்டி சஞ்சிகை,

இல.18,

குமாரசாமி வீதி,

கந்தம்மடம்,

யாழ்ப்பாணம்.

இச்சஞ்சிகை வாசகர்களின் பிரதான வயதெல்லை

10 வயது - 18 வயது பிரிவினராகும்

தொடர்புகள்: 077 494 3113

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரதான அனுசரணையாளர்கள்:

இரவு 7.04 மணியளவில் அவர் இறைபதம் அடைந்தார். கல்வியில் வல்லவராகவும் ஆற்றல் மிக்கவராகவும் விளங்கிய அவரது அருமைச் சகோதரன் குகழீ. இரகுநாத குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் தனது உத்தியோகப் பதவிகளை கைவிட்டு ஆலய அறங்காவலர் பொறுப்பை 1964 ல் ஏற்றார். அப்பெருமகனாரே உலகம் வியக்கும் அளவுக்கு நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்தை சீரிய முறையில் வழி நடத்தினார். காலந்தவறாத பூசை, அலங்காரம், திருப்பணி வேலைகள் அனைத்தையும் அனுதினமும் கண்காணித்து வளர்த்தார்கள். ஆலயத்தில் அடியவர்கள் அனைவரும் சமம் என்ற அறத்தை வளர்த்தார். அர்ச்சனைச் சீட்டை ஒரு ரூபா என இன்றுவரை நிலைநாட்டினார். ஏழை அடியவர் அர்ச்சனை செய்விக்க வித்திட்டார். திசைகள் தோறும் பெருங் கோபுரம் ஏழுப்பினார். வில்லு மண்டபங்கள் சண்முகர் தங்கக் கூரை என அடியவர்கள் வியந்து போற்றும் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றினார். தனது தள்ளாடும் வயதிலும் தளராத பணியாற்றினார்.

பற்று அற்ற ஓர் தூய அடியவனாக, எளிமையின் வடிவமாக விளங்கிய எஜமானர் என எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட குகழீ. இரகுநாத குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் 09-10-2021 சனிக்கிழமை விசாக நட்சத்திரத்தில் நல்லை கந்தன் திருவடியில் அமைதிபெற்றார். கொழுப்பில் காலமான எஜமானரது திருவுடல் நல்லூரில் அவரது வாசஸ்தலத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டு பக்தர்களின் வழிபாட்டுடன் செம்மணிச் சுடலையில் சந்தனக் கட்டைகள், பசுநெய், விளைவு கற்பூரம் சூழ்ந்து அக்கினியில் சங்கமித்தார். அரோகரா என பக்தர்கள் ஓசை எழுப்பிய வண்ணம் கண்ணீர் ததும்ப அக்கினியுடன் இரண்டறக் கலந்த எஜமானர் திருவுருவை நினைந்த வண்ணம் வீடு எய்தினர். சைவ மக்களின் வாழ்வில் மறக்க முடியாத பெருமகனை நாமும் நினைந்து வணங்குவோம். நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்தை தந்தை வழியில் வழிநடத்தும் புதிய அறங்காவலர் குகழீ. சயன் குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியாரை வரவேற்போம்.

உ

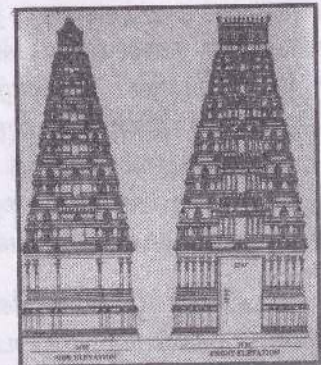
அம்பாள் துணை

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தலைவாசற் கோபுரத் திருப்பணி

ஸ்ரீ துர்க்கை அம்பாளின் தலைவாசற் கோபுரத்
திருப்பணிக்கான அன்பளிப்புக்களை
பின்வரும் வாங்கிக் கணக்கின் மூலம் செலுத்தலாம்.
அல்லது தேவஸ்தான அலுவலகத்தில் நேரடியாக
வழங்கி பற்றுச்சீட்டினை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இலங்கை வாங்கி, சுன்னாகம்.

கணக்கு இலக்கம்: 77683985

புராண நோக்கில் நவராத்திரி

வீ. பரீபுரணானந்தசர்மா

முன்னொருகாலம் நான்முகனும் திருமாலும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் போரிட்டார்கள். திருமாலுடன் போர் புரிந்து வெற்றி காண முடியாத நான்முகன் மகிடன் என்னும் அசுரனைப் படைத்து திருமால் மீது போரிட வைத்தான். இது ஒரு வரலாற்றுக் கதை.

முன்னொருநாள் அகத்தியர் முதலான முனிவர் பதின்மர் வரமுனி என்னும் முனிவன்பாற் செல்ல அம்முனிவர் தன் தவவலிமையால் அவர்களை அவமதித்தான். இதனால் சினங்கொண்ட அவர்கள் வரமுனியை நோக்கி “எம்மை இகழ்ந்த தன்மையால் இனி நீ கருங்கடர்வாய்ப் பிறக்கக் கடவாய்” என சபித்தனர். ஆதனால் அவ்வரமுனியே ஆற்றல் மிக்க மகிடசுரனாக பிறந்தான். இது மற்றொரு வரலாற்றுக் கதை.

மகிஷம் என்பது எருமை எனப் பொருள்படும். எருமைத் தலையை உடைய அம்மகிடாசுரன் தேவர்களைப் பெரிதும் வருத்தினன் என அருணாசல புராணம் விபரிக்கின்றது. பலம் பொருந்திய மகிடாசுரன் திருமால் துயில் கொள்ளும் பாம்பினை அதன் தலையையும், வாலையும் சேர்த்துத் தூக்கிக் கவண்போல் கையில் பிடிப்பானாம். சந்திரனைப் பிடித்து கையாற் பிழிந்து அதில் வரும் அமுதை உண்டு மகிழ்வானாம். இந்திரனுடைய வெள்ளை யானை மீது ஏறி உலா வருவானாம். சூரியனுடைய தேரில் ஏறி பச்சைக்குதிரைகளில் பவனி வருவானாம். எருமை முகத்தையுடைய அவனைக் கண்டு இயமன்கூட தன் எருமைக்கடா வாகனத்தில் ஏறப்பயந்து காலால் நடந்து திரிந்தானாம்.

இவ்வாறு மகிடாபுரம் என்ற நகரில் இருந்து மகிடாசுரன் கொடுங்கோல் நடத்தியதாக அருணாசல புராணம் கூறுகின்றது. இவனுடைய கொடுமைகளைப் தாங்க முடியாத தேவர்களும் முனிவர்களும் தேவியை வேண்ட, வேண்டுவார் வேண்டிதை அருளும் தேவி துர்க்கை வடிவம் தாங்கி, மகிடாசுரனின் மகிடத் தலையை வெட்டித்தன் திருவடியில் போட்டு மிதித்தருள, அரக்கனும் தனது ஆணவ மலவலி நீங்கி மெய்யுணர்வெய்தப் பெற்றான்.

“ஆதியாய், அந்தத்தின் அந்தமாய் நின்ற முதல்வர்க்குப் பாதியாய், ஒன்றாய்ப் பலவாகிப் பலலுயிராகிப், பேதியா நின்ற பெருமாட்டியின் அருளைப் பெற்றனன் மகிடாசுரன். இவ்வாறு தேவியை துர்க்கை வடிவில் வழிபடும் வழக்கம் தோன்றியது. துர்க்கையை வழிபடும்படி கண்ணன் அர்ச்சனனுக்கு உபதேசித்ததாக மார்க்கண்டேய புராணம், ஸ்கந்த புராணம் போன்ற நூல்கள் கூறுகின்றன.

கதைகள் எப்படி இருப்பினும், ஆவணத் தடிப்பாகிய எருமைக்குணம் அதிகரிக்கும் வேளையில் இறைவியின் அருளால் ஆன்மாக்களின் ஆவண இருளான அரக்கனைத் தன் ஞானவாள் கொண்டு வெட்டி மெய்ஞான பேரொளி நல்கி நலமளிப்பாள்தேவி என்பதே கருப்பொருளாகும்.

சுசேதனன் என்ற அரசன் அரசாட்சி இழந்து மனைவியுடன் காடு சென்றான். ஆங்கீரசன் எனும் முனிவன் நவராத்திரி விரதம் பற்றி அரசனுக்கு எடுத்துரைத்து தேவியை மனம், மொழி, மெய்களால் வழிபடுமாறு உபதேசித்தான். அரசனும் அவ்வாறே ஒழுகி இழந்த தன் இராச்சியத்தையும் தேவியின் அருளையும் பெற்றான். இது போல நவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்து தேவியின் கடைக்கண் அருள் பெற்றோர் வரலாறுகள் பலவுள.

நவராத்திரி காலத்தில் முறையே மும்முன்று தினங்கள் துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய தேவியர் பூசிக்கப்படுவர். துர்க்கை வழிபாட்டால் வெற்றியும், இலக்குமி வழிபாட்டால் செல்வமும், சரஸ்வதி வழிபாட்டால் கல்வியும் எம்மை வந்தடையும்.

நன்றி- ஞானக்கதர்

ஏடு தொடக்குதல் (வீத்தியாரம்பம்)

கல்வியைத் தொடங்குதல் என்பது இதன்பொருள் முற்காலத்தில் ஓலையாலான ஏட்டில் எழுதியே கல்வியைக் கற்றார்கள். அதனால் முதலில் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போது ஏடுதொடக்குதல் என்று சொல்வது வழக்கமாகிவிட்டது. இக்காலத்தில் ஏட்டுக்குப் பதில் வெள்ளைத்தாளில் எழுதியே கற்கின்றோம். ஏடு போன்ற அமைப்பில் வெள்ளைக் கடதாசி மட்டையில் தமிழ் உயிர் மெய்யெழுத்துக்களை அச்சிட்டு அதில் ஏடு தொடக்கும் வழக்கம் இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ளது.

முன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் கல்வியைத் தொடக்க வேண்டும். நவராத்திரி இறுதி நாளான விஜயதசமி அல்லது தைப்பூசம் ஏடு தொடக்குவதற்கு உத்தமமான நாளாகும். தவறினால், தைமாதம் முதல் ஆனிமாதம் முடியவுள்ள உத்தராயண புண்ணிய காலத்தில் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்தும் தொடக்கலாம்.

உத்தம நல்லாசிரியர் அல்லது சிவாசாரியார் அல்லது தந்தை ஏடு தொடக்கலாம். கோயிலில் அல்லது வீட்டில் கும்பம் வைத்துப் பூசை வழிபாடு செய்து தொடக்குதலே முறை சரஸ்வதி பூசை நடைபெறும் நூலகங்கள் மன்றங்களிலும் செய்யலாம்.

பிள்ளையை மடியில் இருத்தி ஏட்டைப் பிள்ளையின் கையிற் கொடுத்து அகர முதலான எழுத்துக்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தல் வேண்டும். பின் தட்டத்தில் பரவப்பட்டுள்ள பச்சரிசியில் பிள்ளையின் விரலைப் பிடித்து எழுதுவித்தல் வேண்டும்.

குருவுக்குத் தட்சணையும், தானமும் கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டு. கல்வியில் மேன்மையும் உண்மைப்பயனும் அடையவேண்டும் என்பதற்காகவே சுப நாளில் ஏடு தொடக்குவது மரபு. கவின்கலைகளைப் பயிலத் தொடங்குவதற்கு விஜயதசமி சிறந்த சுப நாளாகக் கொள்ளப்படும்.

கேதார கௌரி விரத மகிமை

த.லோஜனா,

க.பொ.த (உ/த) 2022,

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்.

கேதாரகௌரி விரதம் என்பது சிவபெருமானுக்குரிய விரதங்களுள் ஒன்றாகும். புரட்டாதி மாதப் பூர்வபக்க அட்டமி முதல் அமாவாசை வரையுள்ள இருபத்தொருநாள்கள் அனுஷ்டிக்கப்படுவது இவ்விரதம். அன்றி அபரபக்கப் பிரதமை தொடங்கி சதுர்த்தசிவரையான பதினான்கு நாள் அல்லது அபரபக்கத்தட்டமி முதல் சதுர்த்தசிவரையிலான ஏழுநாள்கள் ஆயினும் அனுஷ்டிக்கலாம். இயலாதவர்கள் ஐப்பசி மாதத்து அமாவாசையன்று அனுஷ்டிக்கலாம். உமாதேவி ஈஸ்வரனின் இடதுபக்கத்தை பெற மேற்கொண்ட விரதம்.

முன்னொருகாலத்தில் கைலைமலையிலே தேவாதி தேவர்கள், முனிவர்கள் சித்தர்கள், கந்தர்வர்கள் புடைசூழ சிவன், பார்வதி தேவியோடு வீற்றிருக்கின்றார். பிருங்கி முனிவரின் விகடான நடனத்தைக் கண்டு களித்த சிவனும் ஏனையோரும் முனிவரைப் பாராட்டினார்கள். இதனால் மகிழ்வுற்ற பிருங்கி முனிவர் அம்பிகையைத் தவிர்த்து சிவனை மட்டும் வலம்வந்து நமஸ்கரித்து நின்றார். இதனால் கோபம் கொண்ட அம்பிகை கைலாயமலையை விட்டுத் தவம் செய்வதற்காக கௌதம முனிவரின் ஆச்சிரமத்திற்கு புறப்பட்டார். அம்பிகை வரவினால் ஆச்சிரமும் சூழலும் புதுப்பொலிவுடன் விழங்கியது. ஓமத்துக்குத் தேவையான பொருட்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வீடுதிரும்பிய மாபெரும் தபஸ்திவியான கௌதம முனிவர் தமது ஆச்சிரமம் பொலிவுற்றதன் காரணம் அம்பிகையின் வரவே என அறிந்து அவளை அர்ச்சித்து பூஜை செய்து செய்துவிட்டு அம்பிகையிடம் “இங்கு தாங்கள் வந்தமைக்குக் காரணம் என்ன” என்று கேட்டார். அதற்கு அம்பிகை முனிவரை நோக்கி “சிவபெருமானின் பாதியுடம்பை நான் பெறவேண்டும் என்றாள்”. முனிவரும் புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் யாவற்றையும் அலசி ஆராய்ந்து கேதாரேஸ்வர விரத்தை அனுஷ்டிக்கும் முறையை விளக்கமாக அம்பிகைக்குக் கூறியருளினார். முனிவரின் கூற்றுப்படி அம்பிகை 21 நாளும் சிவனைப் பூஜித்து சிவனின் பாதி உடலைப் பெற்று அர்த்தநாரீஸ்வார் என்று எல்லாரும் போற்றும் படி சிவனின் இடப்பாகத்தில் அமர்ந்து எமக்கு அருள் புரிகின்றாள். இந்நாளில் அம்பிக்கை சிவனை நோக்கி “எம்பெருமானே இவ்விரத்தை உலகில் யார் செய்தாலும் அனுஷ்டித்தாலும்விரும்பிய யாவற்றையும் பெறுவதற்கு அருள் புரியவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். சிவனும் அம்பிகையின் வேண்டுகோளை ஏற்று “அங்கனமே ஆகுக” என்று அருள் புரிந்தார்.

ஆண்டுதோறும் புரட்டாதி மாதம் சக்ல பட்ஷ தசமியில் இவ்விரத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இருபத்தோரு இழைகள் கொண்டதும் இருபத்தொரு முடிச்சுக்கள் கொண்டதுமான நூலினால் உருவாக்கப்பட்ட மந்திரநூலைச் செய்துகொண்டு அன்றுமுதல் சிவபெருமானை மண்ணால் ஆக்கப்பட்ட விம்பத்திலும், கும்பத்திலும் பூஜித்து இவ்விரத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

தூய்மையான அழகான இடத்திலே மண்ணால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை அமைத்து கும்பம் வைத்து வில்வம் (பூக்கள்) முதலியனவற்றால் அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் கேதாரேஸ்வரனுக்கு இருபத்தொரு எண்ணிக்கை கொண்ட அப்பம், வடை, பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, பாயாசம், சர்க்கரை, அன்னம், புளி, அன்னம் முதலிய நைவேத்தியங்களை வைத்து தூபதீபம் காட்டியும் சோடோபசார பூஜை செய்தும் கேதாரேஸ்வரனை வழிபடுதல் வேண்டும். இருபத்தொரு நாளும் பூஜையில் வைக்கப்பட்ட இருபத்தொரு முடிச்சுக்கள் கொண்ட நூலினை இருபத்தோராவது திதியான அமாவாசைத் திதியில் இடது கையில் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

விரத தினங்களிலே பகலில் உணவு தூக்கம் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து, பழச்சாறு பால், நீர்மோர் ஆகியவற்றை மட்டுமே அருந்தி தெய்வசிந்தனையுடன் கழித்து, மாலையில் ஆலயத்தில் கௌரி மீனாட்சி சமேதரான கேதீஸ்வரப் பெருமானுக்கு சிறப்பாக நடைபெறும் அபிஷேக ஆராதனைகளிலும், அர்த்தநாரீஸ்வரராக இறைவனுக்கு நடைபெறும் அர்ச்சனை வழிபாடுகளிலும் கலந்துகொள்வதுடன், கும்பத்தில் 21 தினங்களாக பூஜையில் வைக்கப்பட்டுள்ள, இருபத்தொரு இழைகளினால் உருவாக்கப்பெற்றுள்ள நோன்புக்கயிற்றில் இருக்கும் 21 முடிச்சுக்குமுரிய (கிரந்தி பூஜை) சிறப்பு மந்திரங்களை பக்தியுடன் உச்சரித்து அதன்பின்னர் சிவலிங்கப்பெருமானை சிவலிங்காஷ்டக ஸ்தோத்திரத்துடன் கையில் பூவும் நீரும் ஏந்தி பிரதட்சிணம் செய்து கும்பத்துக்கு மலர் சொரிந்து வழிபடுவது அவசியமாகும்.

இறுதி நாளன்று பழைய நோன்புக் கயிற்றினை நீக்கிப் புதிய நோன்புக் கயிற்றினை கேதாரகௌரி ரட்சைக் காப்பாக ஆண்கள் குருமூலம் வலது கையிலும், பெண்கள் குருமூலம் அல்லது கணவர் மூலம் அல்லது சுமங்கலிகள் மூலம் இடது கையில் அல்லது கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளலாம். அன்றையதினம் பூரணமான உபவாசமாக இருந்து மறுநாள் பாரணம் செய்வது மிகவும் உத்தமம். வயோதிபத்தினால் தளர்ச்சியடைந்தவர்களும் நோயுற்று உடல் நலிவடைந்தவர்களும் காலையிலேயே பக்தியுடன் பூஜைவழிபாடுகளை நிறைவேற்றி உச்சிப்பொழுதில் பால் பழம் அதிரசம் பலகாரங்களை உட்கொள்வதும் தவறல்ல.

தம்பதிகள் சேமமாக இருத்தலும் பிணிநீங்கலும் வறுமை நீங்கி செல்வம் பெருகும், வீட்டில் லட்சுமி கடாட்சம் பெருகும், கன்னியர்களுக்கு விரைவில் திருமணம் நடைபெறுவதற்கும் சிவனருளைப் பரிபூரணாகப் பெறுவதற்கும் உகந்தது. சிவபெருமானின் பூரண ஆசி அந்த குடும்பத்திற்கு கிடைக்கும், கணவனும் மனைவியும் கருத்தொருமித்து ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதே இவ்விரத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமாகும்.

திருமூலர் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

கலாநதி. குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

திருக்கைலாயமலையில், கல்லால் நிழலின் கீழ் மோன நிலையில் அமர்ந்து கொண்டு, தமது சின்முத்திரையினால் சிவாகமங்களை உணர்த்திய, ஞானகுருவாகிய திருநந்தி தேவரின் அருள்பெற்று, ஒன்பது ஆகமங்களை தெளிந்து கொண்ட எட்டு நாதர்களுள் ஒருவராகிய சுந்தரநாதர் தென்தமிழ் நாட்டவராகிய மாலாங்கதேவர் என்பவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, பேரம்பலமாகிய கைலாயமலையை விட்டு நீங்கிச், சிற்றம்பலமாகிய தென்தமிழ் நாட்டிற்கு எழுந்தருளியமையும், அங்கு வாழுகின்ற தமிழ் மக்களின் உய்வு கருதிச், சீலாங்க வேதத்தைத் தமிழில், திருமந்திர மாலையாகச் செய்தமையும், சைவத்தமிழ் வரலாற்றில் ஓர் அற்புத நிகழ்வாகும். சுந்தரநாதரே, திருமூலர் என்னும் திவ்விய நாமத்தினால் அழைக்கப்படுவர்.

இறைவனால் அருளப்பெற்ற வேதமும் ஆகமமும் மறையும், முறையும், மறைமுடிவும் இணையப்பெற்ற முதல் தமிழ் நூல், திருமூலரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருமந்திரமாலையாகும்.

‘மாலாங்கனே இங்கு யான் வந்த காரணம்

-----சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந்தேனே’

என்று, தாம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த பிரதான காரணத்தைத் திருமூலர் கூறுகிறார்.

அடுத்து, செந்தமிழ் மிகத்தொன்மையான மொழியென்றும், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தென்றும், வழிபாட்டிற்கு மிக உகந்த மந்திர மொழியென்றும், தமக்குத் தம் ஞானகுருவாகிய திருநந்தி தேவர் நயம்பட எடுத்துக் கூறியதாகத் திருமூலர் திருமந்திர பாடலொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

.....செந்தமிழ் ஆதி தெளிந்து வழிபடு

நந்தி இதனை நலம் உரைத்தானே’ என்பதே திருமந்திரப் பாடலடிகள்.

செந்தமிழ் வழங்கும், “தென்னாடுடைய சிவன், எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன்” என்ற உண்மையை அருளாளர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அப் பெருங்கடவுளின் திருமொழியாகவே, நான்கு வேதங்களும், இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் கொள்ளப்படுகின்றன. அத்தகைய இறைவன், சிவன், தன்னை நன்றாக, நிறைவாகப் படைத்ததன் காரணத்தை,

‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே’

என்று, திருமூலர், திருமந்திரப் பாடல் மூலம், வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இப்பாடலில் வரும் “தமிழ்” என்ற சொல், தமிழ் ஆகமம் எனும் கருத்துடையது, என்பதை, உய்த்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

‘மூலன் உரை செய்தமுவாயிரம் தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது’

“தமிழ் முவாயிரம்” என்பது, திருமூலர் செய்த திருமந்திர மாலையின், மற்றொரு பெயர் ஆகும். இங்கு தமிழ், மந்திரம் என்னும் பொருளைச் சுட்டி நிற்கின்றது என்பது உணர்தற்பாலது.

‘நிறைமொழிமாந்தர் ஆணையில் கிளந்த
மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப,

எனத் தொல்காப்பியம், “மந்திரம்” என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் தந்துள்ளமை நோக்கற்பாலது. மனத்தை உறுதிப்படுத்துவது, முனிவர்கள், ரிஷிகள், அருளாளர்கள் போன்ற, “நிறைமொழி மாந்தர்” மொழிந்த மந்திரங்கள் ஆகும். திருமூலர் “நிறைமொழிமாந்தர்”களுள் முதன்மையானவர். அவர் இயற்றிய நூல், “திருமந்திரம்” என்ற திவ்விய பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

‘வேதமொடு ஆகமம் மெய்யாம் கிறைவன் நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமென்று எண்ணுக’

என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனால் அருளப்பட்ட நான்கு வேதங்கள், மந்திரம் என்றும் ஆகமம், தந்திரம் என்றும் கூறப்படுகிறது. திருமூலர் தாம் செய்த நூலுக்கு, “மந்திரம்” எனவும், நூலின் உட்பிரிவுகளுக்குத் “தந்திரம்” எனவும் பெயர் சூட்டியுள்ளமை, ஈண்டு எத்துணை பொருத்தம் என்பது சிந்திக்கற்பாலது.

திருமூலர் பாடியவை, பாடல்களோ, கவிதைகளோ, செய்யுள்களோ அல்ல அவை அனைத்தும் மந்திரங்கள், மறைமொழிகள், இறைவாக்குகள் ஆகும்.

‘நந்தி இணையடி நான் தலைமேற் கொண்டு
புந்தியின் உள்ளே புகப்பெய்து, போற்றி செய்து
அந்திமதினை அரன்அடி நாள் தொறும்
சீந்தை செய்து ஆகமம் செப்பலுற்றேனே’

என்று கூறும் திருமூலர், இறையருளால் - குருவருளால், தாம் செய்த நூல், “ஆகமம்” என்று கூறுகின்றார். இந்நூல் முவாயிரம் மந்திரங்கள் எனத் தொகையாகவும், ஒன்பது தந்திரங்கள் என வகையாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற பரந்த நோக்கிலேயே, திருமூலர் கூறியபடி, செயலிலும் காட்டியுள்ளார்.

‘சீந்தை செய்து ஆகமம் செப்பலுற்றேனே’, என்று திருமூலர் கூறுவதிலிருந்து, திருமந்திரமே, தமிழ் வேதமும், தமிழ் ஆகமமும் என்பது, தெட்டத் தெளிவாக உள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் சித்தர் மரபைத் தோற்றுவித்தவர் என்ற வகையில், திருமூலர் போற்றப்படுகின்றார். அந்த வகையில், சித்தர் குழுமத்தின் தலைவர்

ஆகவும் விளங்குகின்றார். அவர் ஒரு மெய்ஞ்ஞானி, பெரும்புலவர், அவர் இயற்றிய நூல்கள் பல எமக்குக் கிடைப்பவை சில. அவற்றுள் முதன்மையானது திருமந்திரம். இப்புனித நூல் தந்திரம், மந்திரம், உபதேசம் என்னும் மூவகைப் பகுப்பினைக் கொண்ட புனித நூல்.

காரணாகமம், காமீகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், வியாமளம், காலோத்தரம், சுப்பிரம், மகுடம் என்னும் ஒன்பது ஆகமங்களைத் தொகுத்து, ஒன்பது தந்திரமாகத் திருமந்திரம் அமைப்பு விளங்குகின்றது. அத் தந்திரங்கள் முறையே நிலையாமை, சிவனார் தம் புகழ், யோக சாதனங்கள், மந்திர தந்திர வழிபாடு, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நால்வகை நெறிகள், சிவமே குருவாக வந்து அமர்ந்து அருள் செய்வது, அண்டத்தையும் பிண்டத்தையும் இலிங்க உருவாகக் காண்பதும், சிவபூசை மற்றும் குருபூசை ஆகியவற்றின் தேவையை அறிவது உயிர் எடுக்கும் உடல் பற்றியது அகர, உகர, மகரமாகிய ஓங்காரப் பிரணவமே எல்லாவற்றிற்கும் மூலம் என்பதையும் ஐந்தெழுத்துண்மைகளையும் விளக்குகின்றது.

திருமூலர் அறியாமையின் மூழ்கி அதன் விளைவாகச் சாதாரண மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் அனுபவிக்கின்ற துன்பத்துயர்கண்டு மனம் வருந்தியவர். வறுமை, நோய், பசி ஆகியவற்றால் வருந்தும் மக்கள், அவற்றின் கோரப்பிடியிலிருந்து விடுபட்டு, எப்போதும் இன்பம், மகிழ்ச்சியில் திளைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்னும் நல்ல நோக்கத்தில், “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக, இவ்வையகம்” என்று மொழிந்து, அதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறுவதே திருமூலர் திருமந்திரம் என்னும் நூலினைப் படைத்தன் சீரிய நோக்கமாகும்.

மக்கள் அனுபவிக்கின்ற இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணம், அறியாமையேயாகும். அறியாமை இருள்மயமானது. அறிவு என்னும் ஒளி ஏற்றப்பட்டால் அறியாமை இருள் அகன்று விடும். அதற்குச், சிறந்த கல்வியும், அதனை வழங்க வல்ல நல்லாசிரியனும் வேண்டும். “கல்விக்குப்பயன் அறிவு அறிவுக்குப் பயன் நல்லொழுக்கம்” என்று, கல்வியின் நோக்கம் மற்றும் அதன் பயன் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. அத்தகைய விழுமியம் சார் கல்வியே, ஒழுக்கக் கல்வியாகும். அத்தகைய நல்ல கல்வியும் நல்ல ஆசிரியனும் வாய்க்கப் பெறாவிட்டால் தாமும் கெடுவதுடன் தன் வாழ்வையும் கெடுத்துப்படுகுழியில் தள்ளிவிடுவர் என்று திருமூலர் எச்சரிக்கிறார்.

“ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருவதால்” ஒருவர் தாம் கற்கும் கல்வியில், பெற்றுக் கொள்ளும் அறிவியல், நடைமுறை ஒழுக்கத்தில் தவறுகள், தப்புக்கள் நேராமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

‘குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வார்
குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடும் குருடும் குழி விழுமாறே’

- திருமந்திரம்

நல்ல கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் சிறந்த நல்ல ஆசிரியன் கிடைக்கப் பெறாமல் கற்கும் கல்வி, நடைமுறைக் கொவ்வாத முடக் கல்வியாகும். அதேவேளை அறிவு, திறன், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை வழங்காத கல்வி, குருட்டுக் கல்வியாகும். குருடனுக்கு குருடன் கோல் பிடித்து வழிகாட்டிய நிலைக்கு ஒப்பானதாகும்.

முடக்கல்வியும் குருட்டுக் கல்வியும் பயனற்றவை. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆபத்தானவை. “அறிவு அற்றங்காக்கும் கருவி” என்கின்றார், திருவள்ளுவர். அறிவு ஆனது முடத்தன்மையும் குருட்டுத் தன்மையும் இல்லாத நல்ல அறிவாக, விழுமியம் சார் அறிவாக, விளங்கும் போதுதான், அந்த அறிவு, அழிவை வராமல் காக்கும் கருவியாக விளங்கும். வாழும் வழியறியாமல் வாழ்ந்து கொண்டு, அல்லல் படுகின்ற உலகமக்களுக்கு, நல்லறிவைப் போதிக்கவும் நல்வழிப்படுத்தவும் வந்த விழுமியத் திருநூல்தான், திருமூலர் திருமந்திரம் ஆகும்.

‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நீனைமீன் நமனில்லை நானுமே’

சிவமூர்த்தங்கள்

சிவபெருமானது வடிவங்கள் தோல், இரத்தம், மாமிசம் முதலிய தாதுக்களால் ஆக்கப்பட்ட நமது அசுத்ததேகத்தைப் போன்றதன்று அவை விசுத்தமாய் ஞானரூபமாகிய சத்திவடிவெனப்படும்.

‘காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்’

‘சத்திதன் வடிவே தென்னீர் ரடையிலா ஞானமாகும்’

எனவும் வருவனவாற்றால் இதனையறிக. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திரர் என்னும் மூர்த்தங்களும் இறைவனாரது அருள் வடிவங்களாம் மாணிக்க இரத்தினத்தையும் அதனொளியையும், அக்கினியையும் அதனது சுடுதல், அடுதல் முதலாகப் பலவகைப்பட்டு விளங்கும் சத்தியையும் மரத்தையும் அதனது வைரத்தையும் போன்று சிவபெருமானுக்கும் இம்மூர்த்தங்களுக்கும் பேதமில்லை என்பது உண்மைநூற்றுணிபு. ஆகையால் அவர்களும் சிவமெனப்படுவர்.

விநாயக மூர்த்தமும் சுப்பிரமணிய மூர்த்தமும் கயமுகாசுரன், சூரபதுமன் முதலாயினோரால் தேவர்களுக்கு எய்திய துன்பத்தை நீக்கி அடியார்களுக்கு போகமோக்ஷங் கொடுத்து அருளுதற் பொருட்டு எழுந்த மூர்த்தங்களாம். வைரவமூர்த்தம் பிரமன் முதலியோர் சிவபெருமானை மதியாது கொண்ட அகந்தையை நீக்குதற்கும், வீரபத்திரமூர்த்தம் தக்கன் செய்த சிவதூஷண வினையை வீட்டுதற்கும் எழுந்த மூர்த்தங்களாம்.

அச்சவேலி குமாரசாமி குருக்கள் கியற்றிய
முப்பொருள் விளக்கம் என்னும் நூலில் இருந்து...

நாதஸ்வர வித்துவான் கலாபுஷணம் செல்லத்துரை சிதம்பரநாதன்

பல நாதஸ்வரக் கலைஞர்களை உருவாக்கிய ஆசானாகவும் இராகம் வாசிக்கும் முறையில் தனித்துவமான பாணியைக் கையாண்டு வந்த நாதஸ்வரக் கலைஞராகவும் ஈழத்தில் மட்டுமல்லாமல் உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் சென்று நாதமழை பொழிந்து வந்த மூத்த கலைஞராகவும் கடந்த பல தசாப்தங்களாகக் கலைப் பணியாற்றி வந்தவர் மதுரகான நாதஸ்வரமணி செ.சிதம்பரநாதன் அவர்கள் ஆவார்.

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுள் நாதஸ்வரமணி செல்லத்துரை சிதம்பரநாதன் அவர்களும் ஒருவராவர்.

மறைந்த செல்லத்துரை- அன்னம்மா தம்பதியரின் மகனாக 16.05.1944இல் யாழ்ப்பாணத்தின் அளவெட்டியில் இவர் பிறந்தார். இவர் 12 ஆவது வயது தொடக்கம் நாதஸ்வரக் கலைஞராக தன்னை அடையாளப்படுத்தி புகழ்பெற்றுக் கலைப்பணியாற்றியுள்ளார்.

அளவெட்டி ஞானோதயா வித்தியாசாலையில் கல்வி பயின்ற இவர் பெரியகணேசன் மங்கல இசைக் குழுவில் தாளம் போடும் சிறுவனாக மூன்று வயதில் சென்றதுடன் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களான பசுபதி, இரத்தினவேல் ஆகியோரிடம் கற்று வந்தார்.

அதன் பின்னர் மாவிட்டபுரம் எஸ்.கே. ராசாவிடம் இரண்டு ஆண்டுகள் கற்றதுடன் அவருடன் இணைந்து வாசித்தும் வந்தார். இவரது தந்தையார் தவில் இசையாளராகவும் பேரனாரான சோமாஸ்கந்தர் நாதஸ்வரக் கலைஞராகவும் இருந்தமையால் இவரது இசைப் பயிற்சியும் ஈடுபாடும் அதிகமாக இருந்ததுடன் மிக வேகமாக வளர்ச்சி கண்டு பன்னிரண்டாவது வயதிலேயே ஆலய உற்சவங்களில் நாதஸ்வரத்தை வாசித்து வந்தார்.

1968இல் இருந்து தொடர்ச்சியாக மூன்று ஆண்டுகள் தமிழகம் சென்று திருச்சேரை கிருஷ்ணமூர்த்தி பிள்ளையிடம் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மூன்று மாத காலம் தங்கியிருந்து நாதஸ்வரக் கலையின் நுட்பங்களைக் கற்றதுடன் அங்கும் பல இடங்களில் இசைக் கச்சேரிகளை வழங்கி நிறைவான கலைஞராய்த் தாயகம் திரும்பினார்.

அந்தக் காலத்தில் தமிழகத்திலிருந்து ஈழத்திற்கு வந்து மங்கல இசை வழங்கிக்கொண்டிருந்த அம்பல் இராமச்சந்திரனுடன் ஆறு மாத காலம் இணைந்து வாசித்துப் பெரும் புகழடைந்த இவர் பெரியகணேசன் குழுவில் இணை நாதஸ்வரக் கலைஞராகவும் பிரதான கலைஞராகவும் பல ஆண்டுகள் சேவையாற்றியதுடன் தனது சகோதரனான சிவகுருநாதனுடன் இணைந்து சோடி நாதஸ்வரக் குழுவாக எட்டு ஆண்டுகள் இசைத் தொண்டு புரிந்தவர்.

1973இல் இருந்து தனியாகக் குழு அமைத்து இசையோடு வாழ்ந்த இக் கலைஞர் ஈழத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிற்கும் அழைக்கப்பட்ட ஒருவராக மட்டுமல்லாமல் கனடா, சுவிஸ், ஜேர்மன், பிரான்ஸ், தென் ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிற்கும் அழைக்கப்பட்டு மதிப்பளிக்கப்பட்டுப் போற்றப்பட்ட சிறந்த கலைஞராகக் காணப்படுகின்றார்.

கலாபூஷணம், கலைமாமணி, நாதஸ்வர கலாநிதி, மதுரகான நாதஸ்வரமணி, நாதஸ்வர காணபூபதி, நாத காண சுரப்பி, இசைத்திலகம், சுரஞான ரத்தினம், நாதஸ்வர சக்கரவர்த்தி, இன்னிசை வேந்தன், நாதஸ்வர இசைத்திலகம் என பல்வேறு கௌவர பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு இலங்கையின் நாதஸ்வர இசையுலகில் புகழ்பெற்று விளங்கியவர்.

மரபு வழி தவறாத இராக ஆலாபனையும் பாடாந்தரம் மாறாத உருப்படி அமைப்பும் கச்சிதமான கணக்கு வழக்கும் சுருதி, இலய சுத்தமாக இனிமையுடன் வாசிக்கும் இயல்பும் இவரது தனித்துவப் பண்புகளாக மிளிர்ந்து நிற்பதை இவரது கச்சேரிகளில் காணலாம். ஈழத்தின் துறைதோய்ந்த அனைத்துக் கலைஞர்களுடனும் இணைந்து ஆயிரக் கணக்கான மேடைகளில் இசை மணம் பரப்பிய இவர் சிவகுருநாதன், காரைநகர் கணேசன், கோண்டாவில் நாகராசா, ஞானசம்பந்தன், நாதன், சந்திரன் போன்ற பல நாதஸ்வரக் கலைஞர்களை உருவாக்கிய ஆசிரியத் திறன் கொண்டவராகவும் காணப்பட்டார். இத்தகையான அற்புதமான கலைஞரின் ஆத்மா ஆடல்வல்லானின் திருவடிகளில் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நரசிங்கமுனையரைய நாயனார்

திருமுனைப்பாடி நாட்டை ஆண்ட மன்னருள் ஒருவர் நரசிங்க முனையரைய நாயனார். திருநீற்றையே செல்வமென மதித்தவர். திருக்கோவிற்பூசனைகளை நிறைவாகச் செய்வித்தவர். திருவாதிரைதோறும் சிவனடியார்களை அமுது செய்விப்பவர். வருபவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு பொன் பணமுங் கொடுப்பார். ஒரு திருவாதிரையின் போது நிறைவாக நீற்றணிந்த தூர்த்தர் ஒருவரும் வந்தார். மற்றையோர் அவரைக் கண்டு ஒதுங்கினர். மன்னர் அவரைப் பணிந்து வேண்டிய உபசரிப்புகயெல்லாம் செய்து இருநூறு பொன் பணமுங் கொடுத்துத் தொழுது முகமன் கூறி வழியனுப்பியும் வைத்தார். இவ்வாறு திருத்தொண்டுகள் செய்து சிவனடிகளைச் சேர்ந்தவர் நரசிங்க முனையரையர்.

இவர் முத்தியடைந்த திருநாள் புரட்டாதிச் சதயம்.

சைவசமயத்தின் பிரமாண நூல்கள்

சு. சீவபாதசுந்தரம்

ஈரேந்து பத்து என்பது ஓர் உண்மை. இது எக்காலத்திலும் உண்மையாயுள்ளது. ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னும் ஈரேந்து பத்தேயாம். ஈரேந்து பத்து ஆனது ஒரு குறித்த காலத்திலே அன்று. இப்படியே உண்மைகள் எவற்றுக்குந் தொடக்கமில்லை. ஆதலால் உண்மைகளெல்லாம் ஆநாதி என்று சொல்லப்படும். சைவசமயக் கொள்கைகள் உண்மைகள். ஆதலாற் சைவசமயக் கொள்கைகள் அநாதி.

ஈரேந்து பத்து என்ற உண்மை விவேகமுள்ள மனிதர் யாவருக்கும் விளங்கும். இதை அறிந்தவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் கணக்குப் புத்தகங்களிலே பெருக்கல் வாய்பாட்டிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். உபாத்தியாயர்கள் இதைப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அது போல, கடவுள் அருளிய ஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் சைவசமய உண்மையை உணருபவர்கள். அவர்கள் அந்த உண்மையைக் காலத்துக்குக் காலம் மற்றையோர் அறிவதற்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடவுளும் சைவ சமய உண்மையை நேரே உபதேசித்தருளினர். இப்படியாக ஞானிகளாலும் கடவுளாலும் அருளிச் செய்யப்பட்ட சைவசமய நூல்கள் பல. பலவாறாயிருந்தாலும் அவை சொல்லும் உண்மை ஒன்றேயாம்.

சைவசமய நூல்கள் வேதம், ஆகமம், தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், மெய்கண்டசாத்திரம் முதலியனவாம். இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், காமிகம் முதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் கடவுளால் அருளப்பட்டவை. இவை வடமொழியில் உள்ளன. ஒவ்வொரு படைப்புக் காலத் தொடக்கத்திலும் பக்குவமுள்ள ஆன்மாக்களுக்குக் கடவுளால் உபதேசிக்கப்படுவன. படைப்புக்குத் தொடக்கமில்லாமையால், ஒவ்வொரு சிருட்டியிலும் உபதேசிக்கப்படுவனவாகிய வேதங்களுக்கும் ஆகமங்களுக்கும் தொடக்கமில்லையாம், தேவாரம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளாலும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளாலும் தமிழிலே பாடப்பட்டவை. திருவாசகம் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளால் தமிழிலே பாடப்பட்டது. திருமந்திரம் திருமூலநாயனாரால் தமிழிலே பாடப்பட்டது. மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கும் தமிழிலே பாடப்பட்டவை.

அவற்றின் பெயரும் செய்தவர்கள் பெயரும் வருமாறு,

நூல்கள்

திருவுந்தியார்
திருக்களிற்றுப்பாடியார்
சிவஞானபோதம்
சிவஞானசித்தியார்
இருபாவிருப.:து

செய்தவர்

திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார்
திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார்
மெய்கண்ட தேவநாயனார்
அருணந்தி சிவாசாரியார்
மேற்படி

உண்மை விளக்கம்
சிவப்பிரகாசம்
திருவருட்பயன்
வினாவெண்பா
போற்றிப்ப.: றொடை
கொடிக்கவி
நெஞ்சுவிடுதூது
உண்மைநெறிவிளக்கம்
சங்கற்பநிராகரணம்

மனவாசகங்கடந்ததேவநாயனார்
உமாபதி சிவாசாரியார்
மேற்படி
மேற்படி
மேற்படி
மேற்படி
மேற்படி
மேற்படி
மேற்படி

மேலே சொல்லப்பட்டவை சைவசமயத்துக்குப் பிரமாண ஞானநூல்கள் ஆகும். இவை தவிரப் புராணங்கள் இதிகாசங்களென்று இரண்டு வகையான சைவநூல்களுண்டு. இவை பெரும்பாலும் பழைய சரித்திரங்களைச் சொல்லுவன. இவற்றுட் பல, குறைந்த நிலையிலுள்ளவர்களுக்கும் மிக்க நன்மை பயக்கக் கூடியவை.

புராணங்கள் கடவுளுடைய திருவருட் சிறப்பைச் சொல்லுவன, இவைகளைப் படித்தாற் சிவபக்தி வளரும். இவைகளிலே சமய உண்மைகளை விளக்குகின்ற பகுதிகளுமுண்டு. இவ்வுண்மைகள் தனித்தனியே சொல்லப்பட்டால் வாசிக்கிறவர்கள் இலகுவாய் மறந்து விடுவார்கள். அவை புராணக் கதைகளிலே வரும்போது மனசிலே நன்றாகப் பதிகின்றன. உதாரணமாக,

எவருக்காகவாயினும் பொய் சொல்லல் ஆகாது என்பது ஒரு சமய உண்மை. இந்த உண்மை தனியே சொல்லப்பட்டால் இதை மறப்பது இலகுவாயிருக்கும். இதை அமைத்திருக்கும் இனிய ஒரு கதை இருந்தால் அது நினைவிலிருக்கும். கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியன புராணங்களிற் சிறந்தன. இவற்றிற் சில பகுதிகளுக்கு வெளிப்படைப் பொருள் கொள்ளலாகாது. சைவ இதிகாசங்கள் அடியார்களுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லுவன.

நன்றி- சைவசீத்தாந்தம்

உருத்திரபகபதி நாயனார்

சோழ நாட்டுத் திருத்தலைப் பதியின் அந்தணர் குலத்துத் தோன்றியவர் உருத்திரபகபதி நாயனார். பகபதி என்பது அவர் இயற்பெயர். தாமரைத் தடாகத்துட் சென்று கழுத்தளவு நீரில் நின்று ஸ்ரீ உருத்திரத்தை ஓதுவார். இந்தத் திருத்தொண்டனாகி நின்று சில நாட்களிற் சிவபதம் அடைந்தார். உருத்திர மந்திரத்தை ஓதியமையால் உருத்திர பகபதி எனப் பெயர் பெற்றார்.

இவர் முத்தியடைந்த திருநாள் புரட்டாதி அச்சுவீனி.

மஹாவீத்துவான், இயலிசை வாரிதீ மா. த. ந. வீரமணி ஐயரவர்கள்

திருமதி. கமலா குகதாசர்மா,
(மா.த.ந.வீரமணி ஐயரவர்களின் பேர்த்தி),
ஊரெழு.

பாரத்துவாஜ கோத்திரம்- மார்க்கண்டுஐயர். இவர் காலியில் சிவன் கோயிலை ஸ்தாபித்தார். இவர் கதிர்காமத்தில் சமாதியடைந்தார். இவருடைய புத்திரன் தம்பையர் அவர்கள். தம்பையர் இணுவிலைச்சேர்ந்த கமலம்மா என்பவரை திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு மார்க்கண்டு ஐயரும், நடராஜ ஐயரும் புத்திரர்களாகப் பிறந்தார்கள்.

மார்க்கண்டு ஐயர் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த செல்லம்மா என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களுடைய புத்திரன் மீனாகுழி சுந்தரக் குருக்கள். இவர் புங்குடுதீவு பெருங்காடு சிவன்கோயில் ஆத்ன கர்த்தா ஆவார். இவருடைய மனைவி பரமேஸ்வரி அம்மா. மகள் லோகேஸ்வரி அம்மா. தம்பையர் அவர்களின் இரண்டாவது புத்திரன் நடராஜ ஐயரவர்கள் ஆவர். அனலைத்வைச் சேர்ந்த சுந்தரம்மாவை திருமணம் செய்தார்.

சங்கீத ஆசிரியராகவும், வயலின் வித்துவானாகவும் விளங்கிய நடராஜ ஐயரவர்கள் அடிக்கடி இந்தியாவிற்குச் சென்று மஹாகவி சுப்பிரமணியபாரதியார் முதலியவர்களுடன் நட்புறவு பூண்டிருந்தார். “சித்தானந்தபாநு” என்னும் பட்டம் பெற்றிருந்த இவர் இந்துபோட் இராசரத்தினம், கு. வி. அச்சகதாரர், கு.வி. செல்லத்துரை கலைவாணி அச்சகதாரர் கு. வி. தம்பித்துரை ஆகியவர்களுடன் சேர்ந்து பாடசாலைகளைத் ஸ்தாபிக்க உழைத்தார் என்ற தகவல் இணுவில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, புங்குடுதீவு கணேச வித்தியாசாலை என்பவற்றின் நூற்றாண்டு விழாச் சிறப்பிதழ்களாக வெளிவந்த உதயன் நாளிதழ்களில் உள்ளன.

“சித்தானந்தபாநு” நடராஜ ஐயரவர்களுக்கும், ஸ்ரீமதி சுந்தரம்மாவுக்கும் 1926ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 25ம் திகதி கந்தசாமி ஐயரவர்கள் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் கணித ஆசானாகவும், பல்துறை விற்பன்னராகவும் திகழ்ந்தார். நடராஜ ஐயரவர்களுடைய கனிஷ்ட குமாரனாகிய வீரமணி ஐயரவர்கள் 1932ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் பரணி நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். இவர் பிறந்த போது தாயார் சுந்தரம்மா இறந்து விட்டார். நடராஜ ஐயருடைய மூத்த சகோதரி ஸ்ரீமதி புவனேஸ்வரி அம்மா செல்லையர் (அம்மிணிப் பாட்டி) கந்தசாமி ஐயரையும் வீரமணி ஐயரையும் அன்போடு அரவணைத்து வளர்த்தார்.

தந்தையார் நடராஜ ஐயரவர்கள் தமது புத்திரர்களை உடுவில் மான்ஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் சேர்த்து அறிவோடு வளர்த்தார். 1953ம் ஆண்டு தை அமாவாசைத் தினத்தில் வழக்கம் போல் மதிய உணவு அருந்திய தந்தையார் மாலை 4 மணியளவில் வயலின் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அருகில் இருந்து இரசித்துக் கொண்டிருந்த சிரேஷ்ட புத்திரனான கந்தசாமி ஐயரிடம் “தம்பி தேவாரம் படியடா” என்று சொன்னார். மகனும்

“எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே!
 ஏகம்பமேவி இருந்தாய் நீயே!
 நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே!
 ஞானச் சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே!
 என் பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே!
 புகழ்ச் சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே!
 செல்வாய் செல்வம் தருவாய் நீயே!
 திருவையாறகலாத செம்பொற் சோதி!” என்று பாடினார்.

தேவாரத்தை வயலினில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த தந்தையார் அமைதியாக இருந்தார். மகன் “அப்பா” என்று அழைத்தார். பதில் கிடைக்கவில்லை. மகன் அன்போடு தந்தையை தொட்டார். தந்தை மைந்தனின் மடியில் விழுந்தார். வயலின் இசையுடன் தந்தையின் மூச்சும் அடங்கி விட்டது என்பதை மகன் உணர்ந்தார்.

அண்ணணும் தம்பியும்

ஆசிரியரான அண்ணன் தம்பியை தொடர்ந்து படிக்க வைத்தார். கணிதத்தில் வல்லவரான அண்ணன் சிலேட்டில் கணக்குகளை எழுதி வைப்பார். தம்பியோ சிலேட்டின் மறுபக்கத்தில் “கணக்கு, மணக்கு, சுணக்கு, ஆமணக்கு” என்றும், “சங்கீத ஞானிக்கேன் தசம பின்னம்?” என்றும் எழுதி வைத்திருப்பார். ஆடல் பாடல்களில் வல்லவராக விளையாடிக்கொண்டு திரிந்தார்.

S.S.C பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் வெளிவந்தன. “சங்கீத ஞானி” கணிதத்தில் சித்திபெற்றிருக்கவில்லை. “அண்ணன் கோவிக்க போகிறாரே தாய் தந்தை இல்லாத நான், அண்ணனிடம் அடிவாங்கப்போகிறேனே” என்ற பயம் பிடித்துக்கொண்டது. தற்கொலை செய்யும் எண்ணம் தலைதூக்கியது. “நிலாவரைக் கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்வோம்” என்ற எண்ணத்துடன் நடக்கத் தொடங்கினார்.

அண்ணனோ பாடசாலைக்குச் சென்று பரீட்சைப் பெறுபேறுகளைப் பார்த்தார். தம்பி கணக்கைத் தவறவிட்டாலும் தமிழ், சங்கீதம் ஆகிய பாடங்களில் அதிவிசேட சித்திகளும், ஏனைய பாடங்களில் திறமைச் சித்திகளும் பெற்றிருந்ததையிட்டு சந்தோசப்பட்டார். வீட்டிற்கு வந்து தம்பியாரைக் காணாமல், சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு, கண்டவர்களிடம் எல்லாம் விசாரித்து விசாரித்து, ஒருவாறு நிலாவரையையடைந்தார். அண்ணனைக் கண்டு தம்பியும் ஓடிவந்து, கணித பாடத்தை தவறவிட்டதையும், தற்கொலை செய்வதற்காக நிலாவரைக்கு வந்ததாகவும் சொல்லி அழுதார். அடி விழுந்தது விழுந்தது தான். அது கணிதபாடத்தைத் தவறவிட்டதற்காக அல்ல. உயிரைவிடத் துணிந்ததற்காகத்தான். தேம்பியழுத தம்பியை ஆதரவோடு அணைத்த தமையன், “சரஸ்வதிதேவி உன்னோடு இருக்கிறாள் நீ சங்கீதம், நடனம் என்பவற்றை தொடர்ந்து படி” என்று அறிவுரை கூறினார். அண்ணன் கந்தசாமி ஐயர் சாட்ஷாத் கந்தசுவாமியாகவே தம்பியின் உணர்வில் கலந்தார். அண்ணன் கந்தசாமி ஐயரவர்கள் தம்பி வீரமணி ஐயரை இந்தியாவிற்கு அனுப்பிவைத்தார். இந்தியாவிலே “கலாஷேத்ரா” நடனக் கல்லூரியில் சேர்ந்து ஸ்ரீமதி ருக்மிணிதேவி அருண்டேல் அம்மையாரிடம் நடனம் பயின்றார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள திருத்தலங்களில் உள்ள தெய்வங்களின் மீது பக்திப் பாடல்களைப் பாடினார். திருவஞ்சல் பாடல்களை இயற்றிப் பாடினார்.

பலாலியிலும், கோப்பாயிலும் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலைகளில் நடன விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார். மருதனார்மடம் நுண்கலை வளாகத்தை உருவாக்க முன்னின்று உழைத்தார். பல நாட்டிய நாடகங்களை இயற்றி, இசையமைத்து, இயக்கி, அரங்கேற்றினார். ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியில் நிகழ்வுகளை நடாத்தினார். 1959ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 1ம் திகதி புன்னாலைக்கட்டுவன் முதலியார் சோமசுந்தர ஐயரவர்களின் புதல்வி ஸ்ரீமதி ருக்மிணி அம்மாவை திருமணம் செய்தார். புத்திரப் பேறின்மையால் இணுவில் பரராசசேகர பிள்ளையார் கோவிலில் சந்தான கோபாலரை அமைத்து வழிபட்டார். பரராசசேகர பிள்ளையார் திருவிழாக் காலங்களில் சுவாமி உள்வீதி வலம்வரும் பொழுது, தனது தோளில் சுவாமியை காவிக்கொண்டு வருவார்.

திறமையான தவில், நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கு அன்பளிப்புக்கள் வழங்குவார். தானியற்றிய பாடல்களை வாசிப்பவர்களுக்கு தான் அணிந்திருக்கும் உத்தரியத்தை வழங்கி விடுவர்.

எனது பெரியண்ணன் பிறந்த பொழுதே அயலவர்களுக்கு கற்கண்டு வழங்கி குதுகலித்தவர் எமது சித்தப்பா தான் என்று கௌரியக்கா சொல்லுவா. “அஞ்சன மையிடும் அம்பிகே எம்பிரான் கொஞ்சிக் குலாவிடும் வஞ்சியே” என்று மனம் உருகி பாடியது யாரை? “கற்பகவல்லி நின் பொற்பதங்கள் பிடித்தேன்” “மட்டுநகர் வாவிடிலே கொட்டமிடும் மீனவைகாள்” என்ற பாடல்கள் பிரசித்தமானவை.

குமாரி சிவசக்தி சிவப்பிரகாசப் பிள்ளை அவருடைய அன்புக்குரிய மாணவியாகவும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் பேரனான வைத்திய கலாநிதி சோமசுந்தரபாரதி அவர்கள் அவருடைய ஆத்மார்த்த நண்பனாகவும் விளங்கினார்கள். எனது இளமைக்காலங்களில், இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில் தைப்பூச திருவிழா-திருமஞ்சம் காண்பதற்காகவும் ஆடிப்பரணியில் சித்தப்பாவின் பிறந்த நாளில் வாழ்த்துவதற்காகவும், எமது தந்தையார் சைக்கிளில் என்னை அழைத்துக் கொண்டு இணுவிலுக்குப் போவது வழக்கம். அப்பொழுது எமது சித்தி ஸ்ரீமதி ருக்மிணி அம்மா அவர்கள் எனக்கு ஏதாவது அன்பளிப்புப் பொருட்களை வழங்குவது எனது உள்ளத்தில் பசுமையான நினைவுகளாக உள்ளன.

1996ம் ஆண்டு ஸ்ரீமதி ருக்மிணி அம்மா இறைவனடி சேர்ந்தார். அதன் பிறகு வீரமணி ஐயரவர்கள் நல்லுரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி சுசீலாதேவி என்பவரை மணம் செய்தார்.

2003ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 8ம் திகதி இரவு பரராசசேகரப் பிள்ளையார் கோவில் பின் வீதியில், வழமை போல நண்பர்களுடன் அளவளாவினார். பின் வீட்டிற்கு வந்து இராப்போசனம் அருந்தித் துயில் கொண்டார். மீண்டும் எழுந்திருக்கவில்லை. ஜென்மம் நிறைந்தது.

சிவஸ்ரீ. அருணந்தி சிவாசாரியார் குருபூஜை

J. கார்த்திக்,
தமிழ்நாடு.

புரட்டாசி மாதம் பூரம் திருநகூர்த்திரம், நமது சந்தான குரவருள் ஒருவராகிய சகலாகம பண்டிதர் சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியார் குருபூஜை. ‘சீவத்திற்கு மேல் தெய்வமில்லை, சீத்திக்கு மேல் நூல் இல்லை’ என்ற முது மொழி “சிவஞான சித்தியார்” நூலின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கிறது. இந்நூல் சைவசித்தாந்த உண்மைகளை உணர்த்தும் பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகும்.

இதனை அருளியவர் சந்தானக் குரவர்கள் நால்வருள் ஒருவரான சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியார்.

சிவஸ்ரீ. அருணந்தி சிவாசாரியார் அவதாரம்

திருத்துறையூர் எனும் ஊரில், ஆதிசைவ மரபில் சிவசந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகளின் மாமனாராகிய சிவஸ்ரீ சடங்கவி சிவாசாரியாருடைய இருபத்தொன்றாவது பரம்பரையில் திரு அவதாரம் செய்தார். சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியார்.

இளம் வயதிலே வேத, ஆகமங்களும், தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றுத் தேர்ந்ததுடன், வேதாந்த தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளில் சிறந்த அறிவு கொண்டவராகவும் தான் அறிந்ததை மற்றவர்களுக்கு உணர்த்தும் திறமை பெற்றவராகவும் இருந்தார்.

திருவருளின் திறத்தால் சகல ஆகமங்களிலும் வல்லவராய்த் திகழ்ந்தமையால் “சகலாகமப் பண்டிதர்” எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். சிவஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவரின் தந்தையான அச்சுதகலப்பாளரின் குலகுருவாகிய சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியார் சிவஞான போதகராகிய மெய்கண்டாரின் சீடராகச் சேர்ந்தமைக்குப் பின்வரும் சம்பவம் காரணம் என்பர்.

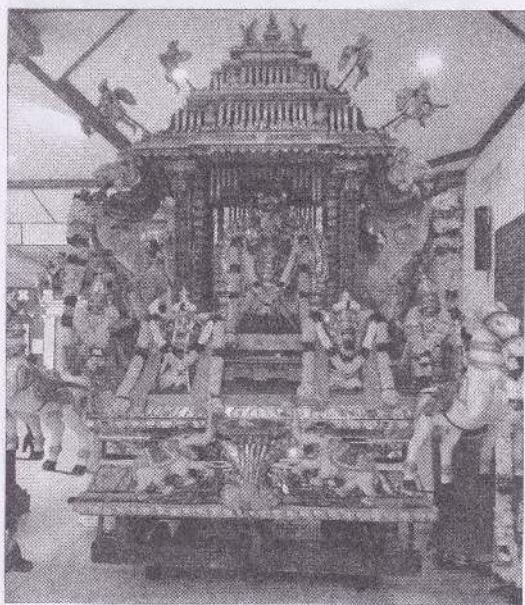
சந்தானக் குரவர்களுள் முதல்வரான சிவஸ்ரீ மெய்கண்டார், தம்மை அடைந்த மாணவர்களுக்கு அருள் உபதேசம் செய்து வந்தார். இதனை அறிந்த சகலாகமர், வயதில் சிறிய சிவஸ்ரீ மெய்கண்டார் தம்மைக் காணவரவில்லை என்று வருத்தம் கொண்டார். அதோடு தாமே அவரைக் காணவும் சென்றார். ஓரிடத்தில் இருந்து கொண்டு மெய்கண்டாரை அழைத்து வரச் சொல்லித் தம் சீடர்களை அனுப்பினார். சென்ற சீடர்கள் மெய்கண்டாரின் சாத்திர உபதேசத்தில் ஈடுபட்டு அவரடிக்கு ஆளாகினர். அவர்கள் மீளாததைக்கண்ட சகலாகமர், மெய்கண்டார் உபதேசம் செய்யும் இடத்திற்குத் தாமே சென்றார். அப்போது சிவஸ்ரீ மெய்கண்டார் இவரைக் கவனிக்காமல், மாணவர்களுக்கு ஆணவம் பற்றி விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

தொடரும்...

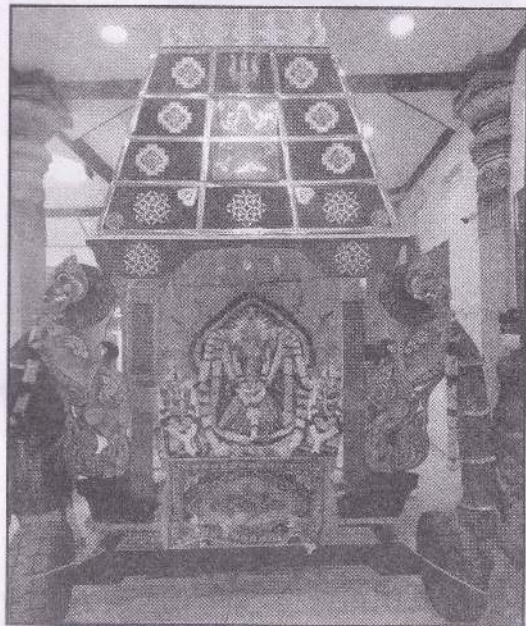
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான மகோற்சவ நிகழ்வுகள் - 2021

கைலாச வாகனம்

திருமஞ்சம்

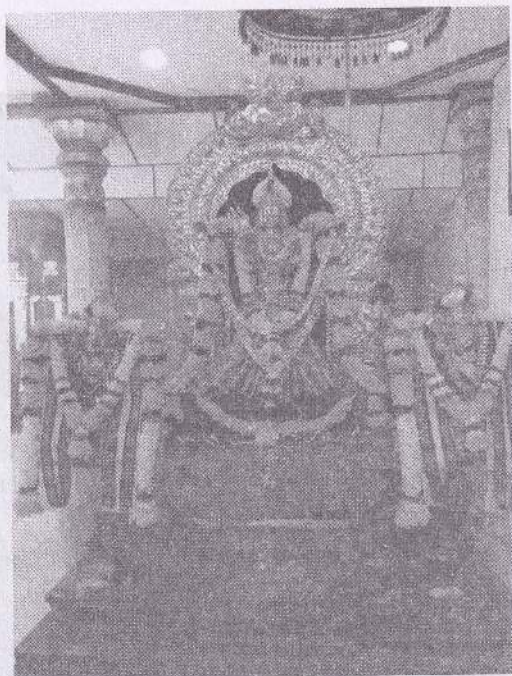

சப்பறம்

தேர்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான மகோற்சவ நிகழ்வுகள் - 2021

செவ்வந்தி

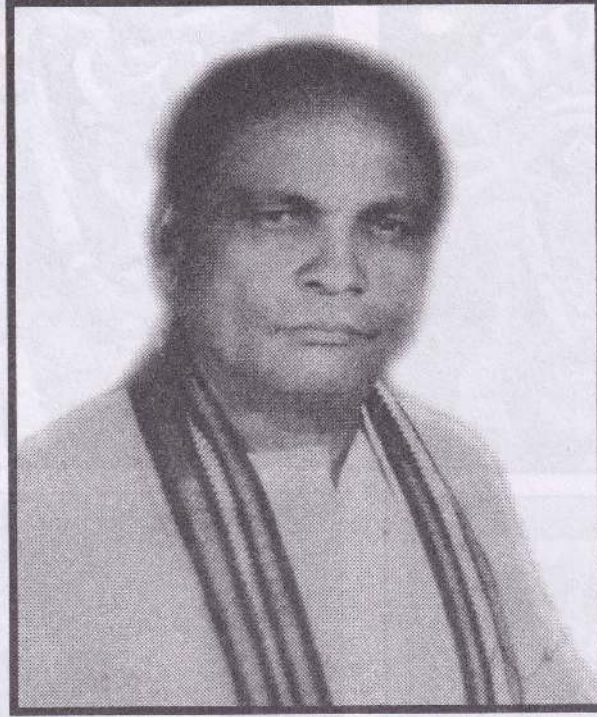

செவ்வந்தி மகோற்சவம்

ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை

அமரர் மு. அருளையா அவர்கள்

(உப செயலாளர்- நிர்வாகசபை, ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை.
ஓய்வுநிலை அதிபர், யா/கலாநிதி. தங்கம்மா அப்பாக்குப்படி வித்தியாலயம், மல்லாகம்.)

கடந்த 43 வருடங்களுக்கு மேலாக ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான
நிர்வாகசபையில் உறுப்பினராகவும் உப செயலாளராகவும் இருந்து

அரும்பணியாற்றிய

அமரர் மு. அருளையா அவர்களின்

ஆத்மா எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ துர்க்காதேவியின் திருவடிகளில்
நித்திய பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நிர்வாக சபை,
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

சகலாகமர் சிவஸ்ரீ மெய்கண்டாரிடம், “ஆணவத்தில் சொருபம் யாது?” என்றார். அதற்கு மெய்கண்டார் அவரை அருட்பார்வையால் நோக்கித் தமது திருவிரலால் அவரைச் சுட்டிக் காட்டி ஆணவத்தை உணரச் செய்தார்.

குருவின் அருள்திறத்தை எண்ணி அவரின் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கினார் சகலாகமர். சிவஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவன் அவருக்குத் திருவடி தீட்சை செய்து மெய்யுணர்வு அருளி “அருணந்தி” என்ற தீக்ஷாநாமத்தையும் சூட்டியருளினார்.

சிவஸ்ரீ மெய்கண்டார் உணர்த்திய மெய்ப்பொருள் விளக்கத்தினால் ஞான மேம்பாடு அடைந்த சிவஸ்ரீ அருணந்திசிவம் சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபா.து என்னும் சைவ சித்தாந்த நூல்களை இயற்றினார்.

சிவஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் தமக்கு உபதேசித்த சிவஞான போதத்தை தலைமை நூலாக கொண்டு சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவம் “எமக்குருநாதன்..... தீதகல எமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்த்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி” எனவும், “மெய்கண்டான்” நூல் சென்னியற் கொண்டு சைவத் திறமைத் தெரிக்கல் உற்றாம்” எனக்கூறி சைவபரம்பரையாகிய கையிலாயப்பரம்பரையை தம்மாணக்கருக்கு உபதேசித்தார்.

சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியார் அருளிய சிறந்த நூலான சிவஞானசித்தியார் 629 விருத்தங்களைக் கொண்டது. அது தமிழ் ஆகமம் எனப்படும்.

இந்நூலுள் சுபக்கம், பரபக்கம் எனும் இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன. நூலில் சைவசித்தாந்த உண்மைகளோடு வாழ்வியல் நெறிகளையும் அழகுபடச் சொல்லியுள்ளார். சுபக்கம் பகுதியில் ஒரு பாடலில் சிறப்பு அறம் எது? என்று கூறியுள்ளார்.

‘சினம்முதல் அகற்றி வாழும் செயல் அற மானால் யார்க்கும்
முனம்ஒரு தெய்வம் எங்கும் செயற்கு முன்னிலையாம் அன்றே’

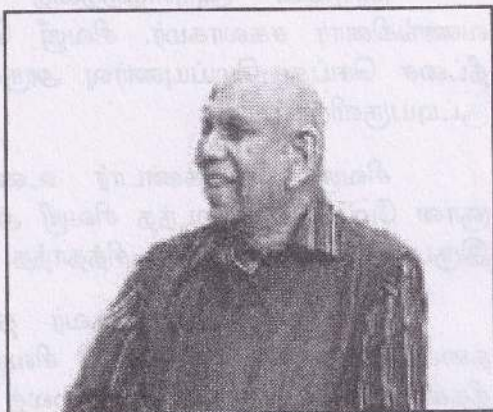
இப்பாடலுள், “சினம் முதலிய தீயகுணங்களை விட்டு வாழ்ந்தால் அவர் விரும்பிய தெய்வம் அவரின் செயல்களுக்குத் துணையாக முன்வரும்” என்கிறார். மற்றொரு நூலான இருபா இருபது சைவர்களால் போற்றப்படும் சாத்திரமாகும். குருபக்தியை விளக்கும் சிறந்த நூல் இது.

சுத்தாத்வைத முக்தியை சிவஞான சித்தியார் அருளிய சிவயோகியாகிய சிவஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியார் புரட்டாசி மாத பூர நாளில் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த நிலையை எய்தினார்.

இவரது முக்திதல திருக்கோயில் திருத்துறையூரில் அமைந்துள்ளது. அங்கு ஆண்டுதோறும் புரட்டாசி பூரநாளில் இவரது குருபூஜை விழா சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகிறது.

சதாவதானி கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் பிறந்த மண்ணிற் பிறந்தவரே எங்கள் அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய பெரியார் மருத்துவர் சின்னத்தம்பி கதிரவேற்பிள்ளை ஆவார்.

சதாவதானி கதிரவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையத்தின் மூத்த உறுப்பினராக இறுதி வரை அங்கத்துவம் வகித்தவர் மருத்துவர் கதிரவேற்பிள்ளை. கரவெட்டியில் கமலாசினி என்பவரை இல்லறத் துணையாக்கிக் கொண்டார்.

எந்தவித பேதங்கள் இன்றி அனைவருடனும் அன்பாகப் பழகி உதவிய பெருமகன் தமது 88 ஆவது வயதில் காலமானார். எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் பருத்தித்துறை ஆதார வைத்தியசாலையில் மாவட்ட வைத்தியப் பொறுப்பதிகாரியாக பதவியேற்ற அவர், இரண்டாயிரம் வரை அங்கே பதவி வகித்தார்.

யுத்த காலத்தில் பல்வேறு நெருக்கடிகளின் மத்தியில் மாவட்ட வைத்திய அதிகாரியான ஒருவர் அதே ஊரைச் சேர்ந்தவராக இருப்பது என்பது எத்தனை சவால்கள் நிறைந்தது. கதிரவேற்பிள்ளை டொக்டர் இவற்றையெல்லாம் சமாளித்து வாழ்ந்துள்ளார். இது அவரது நற்பண்பும் தலைமைத்துவமும் இணைந்து பெற்ற சாதனைகளே!

போர் மேகங்கள் சூழ்ந்த காலத்தில் பி.பி.சி, வெரித்தாஸ், மற்றும் இலங்கை ஊடகங்களில்- அவற்றின் செய்திகளில் அதிகம் பேசப்பட்டவர் டொக்டர் கதிரவேற்பிள்ளை. வடமராட்சி “ஒப்பரேஷன் லிபரேஷன்” நடவடிக்கையின் போது இடம்பெயர்ந்து, பருத்தித்துறை மருத்துவமனையில் தஞ்சம் புகுந்த மக்களுக்கு தம்மாலியன்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்து அவர்களைத் தங்க வைத்து, மருத்துவமனையின் உணவையும் வழங்கிய அவரது சமூகப்பாங்கையும் முகாமைத் திறனையும் இன்றும் அங்குள்ள சமூகப் பணியாளர்களும் மூத்த ஊடகவியலாளர்களும் பேசுவதுண்டு.

வடமராட்சி மக்களுக்கு பெரும் பணியாற்றிய ஆதார வைத்தியசாலையின் அபிவிருத்திக்கும், அதன் சமூகம் சார்ந்த பணிகளுக்கும் தூரநோக்கோடு பல செயற்கரிய சேவைகளை ஆற்றியவர் அவர். மக்களிடையே பேதம் பாராட்டாமல் எல்லோரிடமும் தமது அவசரப்பணி நிலைகளிலும், இன்முகத்துடன் நின்று சுகம் விசாரித்துப் போகும் அவரது பேச்சும் புன்னகையுமே வந்த நோயாளிகளின் நோயை நீக்கும் அருமருந்துகளாகும்.

ஒட்டுமொத்த வடமராட்சி மக்களாலும் “கதிரவேற்பிள்ளை டாக்குத்தர்” எனவும் “கதிரவேற்பிள்ளை டொக்டர்” எனவும் அன்பாக உரிமையோடு அழைக்கப் பெற்றவர் அவர். ஊரில் பல வைத்தியர்கள் ஆங்காங்கே இருந்த காலத்தில் ஊரிலுள்ள பலருக்கும் அவர்தான் உடனடி நிவாரணம்.

மந்திகைக்கு (வைத்தியசாலைக்கு) மறுநாள் அவர் வரச் சொல்லக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையும், அவ்வாறு அவர்கள் அவரிடம் போவதற்கான காரணமாகும். அவர் பருத்தித்துறை (மந்திகை) -ஆதார வைத்தியசாலையில் மாவட்ட வைத்திய பொறுப்பதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய வேளையிலும் கடமை முடிந்து வீடு திரும்பிய பின்னரும் இப்படியான உதவிகளை மக்களுக்குச் செய்தார். கட்டணம் அறவிடப்படாத நட்புமிகு சேவை அது. எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்ற அவரது இயல்பான எண்ணமே அதற்கான காரணம் எனலாம். தம்மைப் போன்றே பிறரையும் கருதி வாழ்ந்து நற்பணி செய்தவர் கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள்.

பருத்தித்துறை ஆதார வைத்தியசாலை உள்ளளவும், அதன் சேவைகள் பல்கிப் பெருகி நற்பணிகள் நடக்குந் தோறும் அங்கு அவர் உயிர் வாழ்வார்.

சைவக்கிரியை

சைவக்கன்மஞ் செய்யுமிடத்து மந்திரம் கிரியை பாவனை என்னும் மூன்றானுஞ் செய்யப்படும்.

மந்திரம் அதிதேவதையையுடையது. கிரியை முத்திரையாற் செய்யப்படுவது. பாவனை மனத்தால் நினைக்கப்படுவது.

முத்திரா என்னும் வடசொல் தேவரை மகிழ்வித்து அகரரைத் துரத்துதல் எனப்பொருள்படும். மந்திரமுச்சரித்து முத்திரை காட்டவே அதற்குரிய அதிதேவதை பிரசன்னமாகி மகிழ்வுற்று சாதகன் அக்கிரியையிற் கொண்ட பாவனையை முற்றச்செய்யும்.

மந்திரமும் முத்திரையும் அவன் அக்கிரியையிற் கொண்ட கருத்து இது என்பதை உணர்த்தும். பாவனையாவது இக்கிரியையால் இது இவ்வாறாயிற்று என மனத்தினால் மதித்தல்.

சூரியன், அக்கினி, சந்திரன் என்னும் மூன்றும் சிவபெருமானுக்கு மூன்று சத்திகள் வடிவான மூன்று நேத்திரங்களாயிருக்கும். சாதகனானவன் சிவதீக்ஷா சம்ஸ்காரத்தினாலே சிவரூபம் பெற்று விளங்குதலால் இவனுக்கும் அவையே நேத்திரங்களாய் விளங்குமென்றுணர்க.

சீவரூர். சீ தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் அவர்கள்
உயற்றிய சந்தியாவந்தனரகசியம் என்னும் நூலில் இருந்து...

சரவண பிரபு ராமமூர்த்தி
புதுச்சேரி, இந்தியா

கொக்கரை என்பது வலம்புரிச்சங்கை குறிக்கும் என்று தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகிறது. “உருள்வாய் கொக்கரை” என்கிறது கல்லாடம். உருண்ட முகமுடைய வலம்புரிச்சங்கம் என்று உரை கூறியுள்ளனர். கொக்கரை என்கிற தோற்கருவியும் இருந்ததாக சில இசை நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. “தாளமலி கொக்கரை” என்பது தேவாரம். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் கொக்கரி என்கிற இசைக்கருவி உள்ளது. “கொக்கரி கிடுபிடி கொட்ட” என்கிறது வள்ளிக்கதை என்னும் நாட்டுப்புற இலக்கியம். கொட்ட என்று வருவதால் இதுவும் தோற்கருவியாக இருக்கலாம். ஆனால் கொக்கரை என்கிற பெயரில் வேறு இரண்டு இசைக்கருவிகள் தற்காலத்தில் தமிழகத்தில் பழக்கத்தில் உள்ளன. சிவ வாத்தியமான கொக்கரை மற்றும் பழங்குடி காணிக்காரர்களின் கொக்கரை அவை.

அமைப்பு

மாட்டின் நீளமான கொம்புதான் சிவ வாத்தியமான கொக்கரை. மாடு இறந்தவுடன் அந்தக் கொம்பை சேகரித்து அடி, நுனி பகுதிகளில் பித்தளைப் அல்லது வெள்ளி பூண் போட்டு அலங்கரித்து, நுனிப்பகுதியை சற்று சீவி துளையிட்டு ஊதும் வடிவம் செய்திருக்கிறார்கள். தனியாகவும் ஊதும் சக்கை பொருத்தப்படும். தற்காலத்தில் மாட்டுக்கொம்பு போன்று பித்தளையிலும் செய்து இசைக்கிறார்கள். எக்காளத்தை விட தாழ்ந்த சன்னமான ஒலியெழுப்பும். எருமைக்கொம்பு கொக்கரையும் உண்டு. அலங்காரமில்லாமல் சில பழங்குடியினர் பயன்படுத்துவது. கொக்கரையை கொம்பு அல்லது சின்னக்கொம்பு என்று அழைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. சலங்கைகள் பொருத்தப்பட்ட நுட்பமான வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பித்தளையாலான கொக்கரை போன்ற ஒரு இசைக்கருவியும் சில இடங்களில் உள்ளது.

மற்றொரு கொக்கரை தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி, பாபநாசம் மற்றும் கேரள மலைப்பகுதியில் வாழும் பழங்குடி காணிக்காரர்களின் கொக்கரை. சுமார் ஒன்றரை அடி நீளம் உள்ள ஊதுகுழல் போன்ற இரும்புக்குழல். அதன் மேல்பகுதியில் குறுக்கு மறுக்காக கோடுகள் கிழிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த குழலில் ஒரு சங்கிலி பற்ற வைத்து அதனுடன் ஒரு இரும்புக்கம்பி இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இரும்புக்கம்பியின் பெயர் புலுவ்லி. குழலை கையில் வைத்து கம்பியால் கோடுகளை உரசும்போது கர் கர் என்று இசை எழுகிறது. இக்கருவியை அகத்திய முனிவர் இவர்களின் முன்னோர்களுக்கு வழங்கியதாக நம்புகிறார்கள். புலையர் பழங்குடிகளும் இதை இசைக்கிறார்கள்.

குறிப்பு

திருமுறை முழுவதும் கொக்கரை பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. திருமுறை 3,4,5,6,7,11 ஆகியவற்றில் கொக்கரை இடம்பெறுகிறது. கந்தபுராணத்தில் பல இடங்களிலும் திருப்புகழில் சில இடங்களிலும் கொக்கரை பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. நக்கீரர், காரைக்காலம்மையார், அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், சேரமான் பெருமான் ஆகியோர் கொக்கரை பற்றி பாடியுள்ளனர். நான்காம் திருமுறையில்

ஈசனின் வடிவத்தை வர்ணிக்கும் ஒரு பாடலில், “கொக்கரை தாளம் வீணை பாணிசெய் குழகர்போலும்” என்றொரு வரி இடம்பெற்றுள்ளது. “கொக்கரை இசைக்குத் தகுந்த கூத்தாடும் ஈசன்” என்று பொருள்படும் இவ்வரியே இதன் பழமைக்குச் சான்று. மேலும் சிவபெருமான் கொக்கரையின் இசைக்கேற்ப பாடுவதாகவும் நாவுக்கரசர் குறிப்பிடுகிறார். “கொக்கரை யோடுபாட லுடையான்குட மூக்கிடமா”. “கொக்கரையன் காண்” என்பது ஆறாம் திருமுறை. கொக்கரையை சிவபெருமான் விருப்பமுடன் சேகரித்து வைத்து இருப்பதாக குறிப்பிடுகிறார் அப்பரடிகள். சங்கரநாராயணக் கோலத்தை வருணிக்கும் 11ஆம் திருமுறை சிவ பாகமான வலப்புறம் கொக்கரை ஆட்டம் நடப்பதாகவும் திருமால் பாகமான இடப்புறம் குடமாட்டம் நடப்பதாகவும் குறிக்கின்றது. திருமாலுக்கு குடமாடுக்கூத்தன் என்கிற பெயரும் உண்டு (திருஅரிமேயவிண்ணகரம், திருநாங்கூர், தமிழ்நாடு). திருவாரூர் தியாகராசர் கோவிலில் சிவபூதகணமொன்று கொக்கரையை வாசிப்பது போன்ற சிற்பம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தனை பெரும் சிறப்புகள் பொருந்திய இக்கருவி இன்று சிவன் கோவில்களில் இருந்து வழக்கொழிந்து விட்டது.

தமிழக மலையாளி பழங்குடிகள் மத்தியில் எருமைக் கொம்பு இசைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. முன்பு காட்டு எருமைகளை வேட்டையாடி இக்கொம்புகள் எடுக்கப்பட்டன. இதை மேல்நோக்கி இசைக்காமல் கிடைமட்டமாக வைத்து அதில் உள்ள சிறு துளைவழியே காற்றைச் செலுத்தி வாசிக்கப்படுகிறது. இம்மக்களின் முக்கிய தெய்வமான நாச்சியம்மன் கோவில் (நிலாவூர், ஏலகிரி) விழாக்களிலும், பொங்கல் பண்டிகையிலும் இக்கருவி இசைக்கப்படும். அலங்காரம் இல்லாத எருமைக் கொம்புகள் பல கிராமங்களில் அங்கும் இங்குமாக புழக்கத்தில் உள்ளன. மதுரை, வன்னிவேலம்பட்டி முத்தாலம்மன் திருவிழாவில் 4 தலைமுறையாக பழமையான கொம்பை இசைக்கிறார்கள் ஒரு குடும்பத்தினர்.

ஓரிசாவில் கருகாமா என்றும், மணிப்பூரில் கொய்செய் என்றும் எருமைக்காளைக் கொம்புகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பழங்குடி இசைக்கருவிகள் உள்ளன. திருமணம் வழிபாடு போன்ற நிகழ்வுகளில் இசைக்கிறார்கள். சங்க இலக்கியம் தட்டை (ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநர்) மலைபடுகடாம், பத்துப்பாட்டு) என்கிற கருவி பற்றி பேசுகிறது. இது கிளிகடி கருவி என்றும், மூங்கிலில் செய்து பெண்கள் தினைப்புனத்தில் பறவைகளை விரட்ட பயன்படுத்தினர் என்று சொல்கிறார்கள். இது தட்டி உராய்ந்து இசையெழுப்பும் கருவி வகை என்கின்றனர். அவ்வாறான ஒரு மருவிய இசைக்கருவி தான் சில பழங்குடிகள் இசைக்கும் கொக்கரை. இதுவும் உராய்ந்து ஒலியெழுப்பும் கருவி. தமிழக பழங்குடி இனத்தவர்களுள் காணிக்காரர்களும் அடங்குவர். கன்னியாகுமரி, நாகர்கோவில், நெல்லை மாவட்டம் பாபநாசத்திலுள்ள பொதிகை மலையில் மயிலாறு, சேவலாறு, இஞ்சிக்குழி ஆகிய இடங்களில் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். முருகன் வள்ளியின் வாரிசுகளாக தங்களை கருதுகிறார்கள். இக்காணிக்காரர்களின் மிக இன்றியமையாத இசைக்கருவிகள் கொக்கரை மற்றும் சீங்குழல் ஆகியவை. காணிக்காரர்கள் கொக்கரையை கோக்ரா, கொக்காரா என்றும் சொல்வர். இவர்களின் வழிபாட்டு சடங்குகளில் கொக்கரை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இவர்களின் தெய்வம் கருமாண்டியம்மன்.

நீலியம்மன் என்னும் பெண் தெய்வம். தமிழும் மலையாளமும் கலந்த “மலபாஷை” மொழியில் அமைந்த “சாற்றுப்பாட்டு” இசையில் கடவுளையும் வனத்தையும் போற்றி பாடுகிறார்கள். பாடலுக்கு இசையாக கொக்கரையை வாசிக்கிறார்கள். ஆதி தமிழர்கள் இறைவனை வேண்டி சாற்றுப்பாட்டு பாடியதன் திரிபு வடிவம் தான் தற்காலத்தில் வைணவ கோவில்களில் பாடப்பெறும் சாற்றுமுறை சடங்காக இருக்கலாம். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு சடங்குகளில் 20க்கும் மேற்பட்ட சாற்றுப்பாடல் வகைகளை இசைக்கிறார்கள். பிணியாட்டு (நோய் தீர), துடிசாட்டு (மகப்பேறு காலம்), ராசிவெட்டுசாட்டு (தீய சக்திகளை விரட்ட), கரிங்காளிசாட்டு (காளியை வழிபட) ஆகியவை சில சாட்டு வகைகள்.

நோய்களை குணப்படுத்த இவர்கள் சாற்றுப்பாட்டு சடங்கையே நாடுகிறார்கள். இரவில் ஆரம்பித்து அதிகாலை வரை நோய்வாய்ப்பட்டவர் முன்பு பிலாத்தி (காணிகளின் மருத்துவர்) என்பவர் தலைமையில் சாற்றுக்காரர்கள் என்னும் சிலர் கொக்கரையை இசைத்துக்கொண்டே கடவுளை வேண்டி பாடுகிறார்கள். இதனால் நோய்கள் குணமாவதாக நம்புகிறார்கள். அரசாங்கம் காடுகளை இம்மக்களிடம் இருந்து பிடுங்கி இவர்களை வெளியேற்றி இவர்களின் மரபு சார்ந்த வாழ்க்கையை குலைத்துவிட்ட இத்தருணத்தில் சாற்றுப்பாட்டு அரிதாகி விட்டது. கொக்கரைக் கருவி துருப்பிடித்து சிதைந்துவிட்டது. காணிக்காரர்கள் பலர் இன்று வேறு மதங்களுக்கு மாறிவிட்டார்கள்.

பழக்கத்தில் உள்ள இடங்கள்

- திருவாரூர் தியாகராசர் கோவில் போன்ற சில சிவன்/முருகன் கோவில்களில் சிவவாத்திய குழுவினர் மாட்டுக் கொம்பாலான கொக்கரையை இசைக்கிறார்கள்.
- ராஜக்கம்பள நாயக்கர் சமூகத்தில்
- மலையாளி பழங்குடிகள் மத்தியில்
- கல்லுப்பட்டி ஏழூர் முத்தாலம்மன் விழாவில்
- தமிழக பாபநாசம், கேரள மலைப்பகுதியில் வாழும் பழங்குடிகளான காணிக்காரர்கள் இரும்பாலான கொக்கரையை இசைக்கிறார்கள்.

படத்தில் உள்ள QRI ஸ்கேன் செய்தால்

நீங்கள் பல தமிழர் இசைக்கருவிகளைப் பார்க்கலாம்.

பாடல்

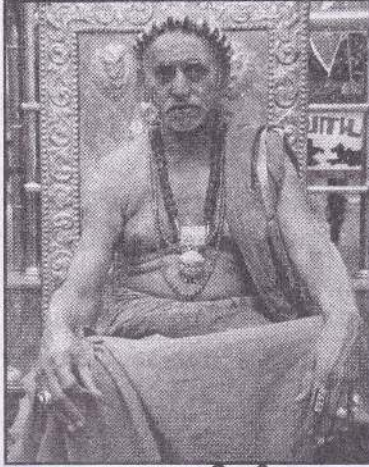
விடுபட்டி யேறுகந் தேறியென் விண்ணப்ப மேலலங்கு
கொடுகொட்டி கொக்கரை தக்கை குழறாளம் வீணைமொந்தை
வடுவீட்ட கொன்றையும் வன்னியு மத்தமும் வாளரவும்
தடுகுட்ட மாடுஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே.

திருமுறை, திருநாவுக்கரசர்

கொக்கரை படகம் பேரீ குடமுழாக் கொம்பு காளந்
தக்கைதன் னுமைத டாரீ சல்லரீ நீசாளந் தாளம்
மெய்க்குழல் துடியே பம்பை வேறுபல் லியமுந் தாங்கி
மைக்கடல் வாய்விட் டென்ன வரம்பிலோர் தியம்பிப் போனார்.

கந்தபுராணம், கச்சியப்பர்

புதிய மதுரை ஆதீனம்
ஸ்ரீலக்ஷ் ஹரிஹர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

மதுரை ஆதீனத்தின் 292வது மடாதிபதியாக இருந்த ஸ்ரீலக்ஷ் அருணகிரிநாத ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமி உடல்நலக் குறைவால் கடந்த 13ஆம் தேதி முக்தி அடைந்தார். அதன்பின்னர், இளைய ஆதீனமாக இருந்த ஹரிஹர தேசிக பரமாச்சாரியர் மதுரை ஆதீனத்தின் 293வது ஆதீனமாக 23.08.2021 திகதி திங்கட்கிழமையன்று பொறுப்பேற்றார்.

2019 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6 ஆம் தேதி முதல் இளைய ஆதீனமாக இருந்து வரும் சுந்தரமூர்த்தி தம்பிரானுக்கு ஸ்ரீலக்ஷ் ஹரிஹர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் என பட்டம் சூட்டப்படிருந்தது. அருணகிரிநாதர் மறைந்த 10வது நாளில் நடக்கும் குரு பூஜையில் இளைய ஆதீனம், மரபுப்படி பீடத்தில் அமர்ந்து ஆதீன மடத்தின் பணிகளைத் ஸ்ரீலக்ஷ் ஹரிஹர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் 1954ஆம் ஆண்டு மார்ச் 25ஆம் திகதி திருநெல்வேலியில் பிறந்தார். இவருக்கு பெற்றோர் வைத்த பெயர் பகவதி லட்சுமணன். தனது 21வது வயதில் துறவறம் ஏற்று குன்றக்குடி ஆதீனத்தில் 1975ஆம் ஆண்டு தம்பிரானாகப் பதவியேற்று, 2 ஆண்டுகள் சமயத் தொண்டு ஆற்றினார். பின்னர், தருமபுரம் ஆதீனத்தில் தம்பிரானாக 5 ஆண்டுகள் சமயத் தொண்டாற்றினார். அதனை தொடர்ந்து, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் 35 ஆண்டுகள் மூத்த தம்பிரானாக சமய, சைவத் தொண்டாற்றினார். அதன் பின்னர் அருணகிரி நாதரால் மதுரை ஆதீன மடத்தில் இளைய ஆதீனமாக நியமிக்கப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிய ஆதீனமாக பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீலக்ஷ் ஹரிஹர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகளை ஆதீன மடத்தின் 500 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த பல்லாக்கில் அமர வைத்து சன்னியாசிகள், தம்பிரான்கள், ஆதீன மட பணியாளர்கள் உள்ளிட்டோர் தூக்கிச் சென்றனர்.

இந்த பல்லாக்கு மதுரை ஆதீனம் மடத்தில் இருந்து ஊர்வலமாக சென்று மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலை சுற்றி உள்ள சித்திரை வீதிகளில் உலாவந்து பின்னர் மதுரை ஆதீனம் மடம் வந்தடைந்தது. பட்டணப் பிரவேச நிகழ்வில் தருமபுர ஆதீனம், கோவை, காஞ்சிபுர ஆதீனம், என தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள ஆதீனங்கள் தம்பிரான்கள் சன்னியாசிகள் பங்கேற்றனர். பல்லாக்கில் பவனி வந்த ஆதீனத்திடம் பொதுமக்கள் மற்றும் பக்தர்கள் ஆசீர்வாதம் பெற்று பிரசாதம் வாங்கிச் சென்றனர். பல்லாக்கு ஊர்வலத்திற்கு

முன்னர் கோயில் யானைகள், ஓயிலாட்டம், கரகாட்டம், மேள தாளங்கள் முழங்க, நாதஸ்வர இசையில் நிகழ்ச்சியுடன் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வில் மதுரை மாவட்டம் மட்டுமல்லாது அண்டை மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கணக்கானோர் பங்கேற்றனர்.

ஆதீன மடத்தில் நடைபெற்ற குருபூஜை விழாவில், தருமபுரம் ஆதீனம் முன்னிலையில் மடாதிபதியாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்னர், ஆதீன மடத்தின் மரபுகளை காக்கும் உத்தரவுகள் அடங்கிய கோப்புகளில் கையெழுத்து இட்டுள்ளார்.

- மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் தினமும், அதிகாலை உஷத்கால பூஜையும், இரவு நடைபெறும் அர்த்தஜாமப் பூஜையும் ஆதீன மடத்தின் சார்பில் நடத்தப்படுவது வழக்கம். ஆனால், கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அந்த பணிகளை தொடராமல் கைவிடப்பட்டுள்ளது. புதிய ஆதீனம் அந்த கட்டளை பணிகளை தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என உத்தரவிட்டுள்ளார்.
- ஆதீனமடத்தில் தினமும் பூஜைகள் நடத்தப்பட்டு மடத்திற்கு வரும் அடியவர்கள், மக்களுக்கு தினசரி அன்னதானம் வழங்குவதும் வழக்கம். இதனையும் கடந்த பல வருடங்களுக்கு மேலாக பின்பற்றப்படவில்லை. அந்த அன்னதான பணிகளையும் தினமும் தொடர்வதற்கு உத்தரவிட்டுள்ளார்.
- வாரம் தோறும் சனி மற்றும் ஞாயிற்று கிழமைகளில் மடத்தில் தேவார, திருவாசகம் நடத்தும் நிகழ்வுகளையும் தொடர உத்தரவிட்டுள்ளார்.
- மதுரை ஆதீன மடத்திற்கு சொந்தமான 5 கோவில்களில் குடமுழுக்கு பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், தினசரி பூஜைகளை தவறாமல் தொடர்வதற்கும் உத்தர விட்டுள்ளார்.
- மதுரை ஆதீன மடத்திற்கு பல்வேறு இடங்களில் கடைகள், வீடுகள், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளன. பல்லாயிரம் கோடி மதிப்புள்ள இந்த சொத்துக்கள் நெடுங்கால குத்தகை மற்றும் வாடகைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதில், பெரும்பாலும் வாடகை தொகை கட்டப்படாமலும், குத்தகை இடங்களில் தனி நபர் ஆக்கிரமிப்பும் அதிகரித்து உள்ளன. புதிய ஆதீனம் அவைகளை கணக்குப் பார்த்து மீட்டு பத்திரபடுத்தும் நடவடிக்கைகளை செய்யுமாறு உத்தரவிட்டுள்ளார்.

ஸ்ரீலக்ஷ் அருணகிரிநாத ஞானசம்பந்த
தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்
292வது மடாதிபதி, மதுரை ஆதீனம்

தீபாவளி பண்டிகை

க. ஹரிசாஸினி,

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்
துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற மனிதநேய ஒருமைப்பாட்டை எமது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து வாழ்வாங்கு வாழ வைப்பவை பண்டிகைகள். தனிமனித சமூகத்தின் நல்வாழ்வைக் கருதி நம் முன்னோர்களால் மிகுந்த சிந்தனையுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்களால் பல்வேறு விதமான பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து சமயம் தன் பண்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்த பல்வேறு முறையியல் தன்மைகளை கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் பண்டிகைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அவ்வகையில் தீபாவளி பண்டிகையும் சிறப்புப் பெறுகின்றது.

தீபாவளி என்பதன் பொருள்

தீபம் என்றால் “விளக்கு” “ஆவளி” என்றால் “வரிசை” அதாவது தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றி ஒளிமயமான இறைவனை வழிபடும் புண்ணிய தினமே தீபாவளி. ஒரே விளக்கு ஏனைய விளக்குகளை ஒளி வீசச் செய்யும் அந்த முதல் ஒளியே பரமாத்மா. அதனால் ஒளி பெறும் மற்ற விளக்குகள் ஜீவாத்மாக்கள், ஜீவராசிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பரம்பொருளே ஆதார ஒளியாகும். இந்த உண்மையை உணர்த்தும் வகையில்தான் ஒளிவிளக்கு திருநாளாக தீபாவளி கொண்டாடப்படுகின்றது.

தோற்றம்

தீபாவளி பண்டிகையின் தோற்றம் பற்றி இந்துக்கள் மத்தியில் பல்வேறு ஐதீகங்கள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன

- நரகாசுரன் எனும் பழமரபுக் கதையின் அடிப்படையில் தோன்றியது.
- பிதிர்க்கடன் அடிப்படையில் தோன்றியது.
- யமனைப் போற்றும் அடிப்படையில் தோன்றியது.
- பலிச்சக்கரவர்த்தியை போற்றும் வகையில் தோன்றியது.
- ராமன் அயோத்தி நகருக்குத் திரும்பியமையைப் போற்றும் வகையில் தோன்றியது.

இதில் முன்னர் குறிப்பிட்ட நரகாசுரன் எனும் பழமரபுக் கதையின் அடிப்படையில் தோன்றியமையினையே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் மஹாவிஷ்ணு தனது அவதாரங்களில் ஒன்றான வராக அவதாரம் எடுத்தபோது பூமிதேவியை மணந்து பெற்ற பிள்ளையே நரகாசுரன் என்பவனாவான். அவன் கடும் தவத்தினால் பல ஆற்றல்களை பெற்றமையினால் அவன் தானே கடவுளிலும் மேலானவன் என்ற மமதை ஏற்பட்டது. இதனால் தேவர்களையும், ரிஷிகளையும் வருத்தினான் நரகாசுரன்.

இவனின் கொடுமை தாங்க முடியாத தேவர்களும், ரிஷிகளும் தம்மை காத்தருளும்படி மஹாவிஷ்ணுவிடம் வேண்டினின்றார்கள். தேவர்களின் வேண்டுதலுக்கமைய மஹாவிஷ்ணு கண்ணன் அவதாரம் எடுத்தார்.

நரகாசுரன் தன் கடும் தவத்தால் இரவிலோ, பகலிலோ தன்னைக் கொல்ல முடியாத இறவாவரம் வேண்டியிருந்தான். பல மாயை விளையாட்டுக்களின் தலைவனான கண்ணன் இரவும் பகலுமற்ற அந்திசாயும் நேரத்தில் சத்தியபாமாவின் உதவியுடன் அவனை சங்காரம் செய்தார். நரகாசுரன் வதம் செய்யப்பட்ட நாளே இருள் நீங்கி ஒளி பெற்ற நாளாக எண்ணி தீபாவளியாக கொண்டாடப்படுகின்றது. **காலம்**

ஐப்பசி அமாவாசை முன் தினம் நரக சதுர்த்தசி அன்று கொண்டாடப்படுகின்றது. இந்துக்கள் மட்டுமன்றி சீக்கியர்களும், சமணர்களும் கூட இப்பண்டிகையை வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக கொண்டாடுகின்றனர். ஐப்பசி மாத அமாவாசை முன் வரும் திரயோதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை அதனடுத்த கார்த்திகை சுக்கில பிரதமை இந்த நான்கு நாட்களும் தீபாவளியுடன் சம்பந்தப்பட்ட நாட்களாகும்.

சீர்ப்பு

தீபாவளியன்று நீராடுவதை மட்டும் புனித நீராடல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அன்றைய தினம் அதிகாலையில் எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீரில் கங்கையும், எண்ணெயில் லட்சுமியும், அரப்பில் சரஸ்வதியும், குங்குமத்தில் கௌரியும், சந்தனத்தில் பூமாதேவியும், புத்தாடைகளில் மஹாவிஷ்ணுவும் வசிப்பதாக கருதப்படுகின்றது.

அன்றைய தினம் எல்லா நதிகள், ஏரிகள், குளங்கள், கிணறுகளிலும், நீர் நிலைகளிலும் கங்கா தேவி வியாபித்து நிற்பதாக ஐதீகம். இந்நாளில் எண்ணெய் தேய்த்து நீராடுவோர் கங்கையில் நீராடிய புண்ணியத்தையும் திருமகளின் அருளையும் பெறுவர்.

முடிவுரை

தீபாவளித் திருநாளில் பிரிந்து வாழும் பல குடும்பங்கள் ஒன்று சேர்கின்றன. பகை உணர்வுகளை மறந்து ஒற்றுமையே மேலோங்குகின்றது. வீட்டிலே இரவு ஏற்றும் தீப விளக்குகள் இரவு முழுவதும் அணையாது எரிய விடுவர். இதை மாணிக்க தீபம் என அழைப்பர். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மியின் அனுக்கிரகம் கிடைக்கும் என நம்புவதும் இந்து சமய மக்களின் வழக்கமாகும். சமுதாயத்தில் அர்த்தமும் உயிரோட்டமும் உள்ள வாழ்க்கைப்படும் என்று கூறலாம்.

இப் பண்டிகை தத்துவம் நிறைந்ததாகவும் ஒழுக்கவியல் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்பவையாகவும் உள்ளது. இந்நாளில் பகைவர்களும் தம் கோபங்களை மறந்து சகோதரத்துவத்துடன் வாழ முனைகின்றனர். அவ்வகையில் இது வெறும் பண்டிகையாக மட்டுமல்லாது வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் ஓர் நிகழ்வாக அமைகின்றது.

புரட்டாதியில் வரும் அமாவாசை நாள் மஹாளய அமாவாசை என்று அழைக்கப்படுகிறது. புரட்டாதி அமாவாசைக்கு முன்னர் வரும் தேய்பிறை பிரதமை முதல் மஹாளய அமாவாசை நாள்வரை வருகின்ற 15 நாட்களையும் மஹாளய பட்சம் என்று சொல்வார்கள். அதாவது புரட்டாதி அமாவாசைக்கு முன்னர் வருகின்ற பெளர்ணமிக்கு மறுநாள் ஆன பிரதமை திதி முதல் இந்த மஹாளய பட்சம் என்பது துவங்கும். இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் பித்ரு லோகத்தில் இருந்து எமதர்மராஜனின் அனுமதியோடு பூலோகத்திற்கு வந்து தனது சந்ததியினரையும், தெரிந்தவர்களையும் காணவரும் காலமே இந்த மஹாளய பட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த 15 நாட்களும் சுப நிகழ்வுகளைத் தவிர்த்து முன்னோர்களின் நினைவாக அவர்களுக்குரிய சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் ஆகியவற்றை செய்வதால் அவர்களது ஆன்மாக்கள் சாந்தி பெறும் என்பது நம்பிக்கை. 15 நாட்களும் செய்ய இயலவில்லை என்றாலும், அமாவாசை நாளில் மட்டுமாவது முன்னோர்களின் நினைவாக விரதம் இருந்து தர்ப்பணம் செய்வதோடு ஏழை, எளியோர், ஆதரவற்ற முதியோர்க்கு அன்னதானம் செய்வதால் புண்ணியம் கிட்டும். இதற்கு மகாபாரதக் கதை ஒன்று ஆதாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தானதர்மங்களில் தன்னிகரற்று விளங்கிய கர்ணன் இறந்த பிறகு சொர்க்கலோகம் சென்றானாம். அங்கே அவன் செய்த தான தர்மங்களின் பலனாக தங்கமும், வெள்ளியும், இதர ரத்தினங்களும் மலைமலையாகக் கிடைத்ததாம். ஆனால், அவனுக்கு சாப்பிடுவதற்கு உணவு மட்டும் கிடைக்கவில்லை. காரணம் இதுதான் - அவன் எத்தனையோ தான தருமங்கள் செய்திருந்த போதிலும் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தன்னைப் பெற்றவர்கள் யார் என்று அறிந்திராத காரணத்தால் தனது முன்னோர்களுக்கு உரிய கடன்களைத் தீர்க்கும் வகையில் அன்னதானம் மட்டும் செய்திருக்கவில்லை.

தன் தவறை உணர்ந்த கர்ணன் எமதர்மராஜனின் அனுமதி பெற்று பூலோகத்திற்கு திரும்ப வந்து 14 நாட்கள் ஏழை, எளியோர்க்கும், முதியோர்க்கும் அன்னதானம் செய்ததோடு தனது முன்னோர்களுக்கு உரிய கடன்களை எள்ளும் தண்ணீரும் இறைத்து பூர்த்தி செய்து மீண்டும் சொர்க்கம் திரும்பியதாக மகாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 14 நாட்களுடன் இறுதி நாளான அமாவாசையும் சேர்த்து மொத்தம் 15 நாட்களும் மஹாளய பட்சம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மஹாளய பட்சத்தின் எல்லா நாட்களிலும் சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் செய்வோரும் உண்டு. அவ்வாறு செய்பவர்கள் பிரதமை துவங்கி அமாவாசை வரை 15 நாட்கள் கடைபிடிப்பார்கள். அதாவது நமது இல்லத்திற்கு வந்து

அமாவாசை நாள் வரை தங்கியிருந்த பித்ருக்களை அதற்கு மறுநாள் ஆன பிரதமை நாள் அன்று சிரார்த்தம் அல்லது தர்ப்பணம் செய்து பித்ருலோகத்திற்கு வழியனுப்பி வைப்பதாக ஐதீகம்.

இந்த மஹாளய பட்சத்தின் எல்லா நாட்களுமே பித்ருக்களுக்கு உகந்தவை என்றாலும் குறிப்பிட்ட சில விசேஷ நாட்களும் உண்டு. மஹாபரணி, மத்யாஷ்டமி, அவிதவாநவமி, ஸன்யஸ்த மஹாளயம், கஜச்சாயை, சஸ்திரஹத மஹாளயம் என்று ஒருசில நாட்களை பஞ்சாங்கத்தில் பளிச்சென்று குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். பரணி நட்சத்திரத்திற்கு உரிய தேவதை எமதர்மராஜன். பித்ரு லோகத்திற்கு அதிபதி ஆகிய எமதர்மராஜனின் ஜென்ம நட்சத்திரம் மஹாளய பட்சத்தில் இணைகின்ற நாள் மஹாபரணி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த நாளில் சிரார்த்தம் செய்யும் போது பித்ருலோகத்தில் உள்ள அனைத்து ஆத்மாக்களும் சாந்தி அடைகின்றன. பரம்பரையில் எவரேனும் சந்நியாசம் போயிருந்தால் அவர்களுக்கு உரிய நாள் ஆக ஸன்யஸ்த மஹாளயம் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது துவாதசி திதி அன்று வரும். அன்றைய தினம் சிரார்த்தம் செய்யும்போது சந்யாசிகள் த்ருப்தி அடைகிறார்கள். ஆயுதத்தால் மரணம், விபத்தினால் மரணம் அல்லது தற்கொலை முதலான துர்மரணத்தின் வாயிலாக இறந்தவர்களுக்கு சதுர்த்தசி திதி அன்று வருகின்ற சஸ்திரஹத மஹாளய நாள் விசேஷமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“மறந்தவனுக்கு மாளயத்தில் கொடு” என்ற பேச்சு வழக்கினைக் கேட்டிருப்போம். இந்த வாக்கியத்தை பலரும் தவறாகப் புரிந்துவைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது தனது தாய் அல்லது தந்தைக்கு பிரதி வருடந்தோறும் வருகின்ற சிரார்த்தத்தை செய்யாமல் மறந்து போனவர்கள் இந்த மஹாளய அமாவாசையில் தர்ப்பணம் செய்துவிட்டால் போதும் என்று எண்ணிக் கொள்கிறார்கள். இது மிகவும் தவறு, பெற்றோர்களுக்கு வருடந்தோறும் அவர்கள் இறந்த திதி அன்று கண்டிப்பாக சிரார்த்தம் செய்ய வேண்டும்.

மஹாளய பட்ச நாட்களில் இறந்துபோன நம் பெற்றோர்கள் மட்டுமல்லாது, தகப்பனின் மற்றொரு மனைவியான ஸபத்னீ மாதா, பெரியப்பா, பெரியம்மா, சித்தப்பா, சித்தி, மாமன் (தாயின் சகோதரர்), மாமி (தாயின் சகோதரனின் மனைவி), தகப்பனின் சகோதரியான அத்தை, அவரது கணவர், தாயின் சகோதரியான சித்தி, அவரது கணவர், தன்னுடன் பிறந்த சகோதரன், அவரது மனைவி, உடன்பிறந்த சகோதரி, அவளது கணவர், தனது மனைவி, அவளது குடும்பத்தினரான மாமனார், மாமியார், மச்சினன், தான் பெற்ற பிள்ளை, மருமகள், தான் பெற்ற பெண், மாப்பிள்ளை, ஆசிரியர், சிஷ்யன், தன்னுடைய முதலாளி ஆகிய எஜமானன், நண்பன் என நாம் அறிந்தவர்களில் இறந்துபோன எல்லோரையும் திரும்ப நினைவிற்குக் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கும் எள்ளுடன் கலந்த தண்ணீரை வார்த்து தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். இவர்களை காருணிக பித்ருக்கள் என்று அழைப்பார்கள். இந்த காருணிக பித்ருக்களின் வீட்டில் ஒரு நாள் அல்லது ஒரு வேளையாவது அவர்கள் கையினால் உணவு உண்டிருப்போம்.

ஒருவாய் தண்ணீராவது வாங்கிக் குடித்திருப்போம். இவர்களை நாம் பெரும்பாலும் மறந்துபோய்விடுகிறோம். இவர்களையும் நினைத்து சிரார்த்தம் அல்லது தர்ப்பணம் செய்வதையே மறந்தவனுக்கு மாளயத்தில் கொடு என்ற முதுமொழிக்கான உண்மையான பொருள் ஆகும்.

பிரதி மாதம் வருகின்ற அமாவாசை என்பது சூரிய, சந்திரனின் சேர்க்கையைக் குறிக்கும். பிதுர்காரகன் சூரியனும், மாதர்காரகன் சந்திரனும் விஷ்ணு லோகம் என்று கருதப்படும் கன்னி ராசியில் ஒன்றிணையும் போது வரும் அமாவாசையே மஹாளய அமாவாசை. பிற மாதங்களில் வரும் அமாவாசை நாட்களில் முன்னோரை வணங்க மறந்தவர்களும், சந்தர்ப்பம் சரியாக அமையாதவர்களும் கூட இந்தப் புரட்டாதியில் வரும் மஹாளய அமாவாசை நாளில் முன்னோர் வழிபாடு செய்ய பிதுர்தோஷம் முற்றிலுமாக நீங்கி புண்ணியம் அடைவர்.

மஹாளயத்தை மூன்று விதங்களில் செய்யலாம். பார்ணவம் எனப்படும் ஹோமத்துடனான சிரார்த்தமாகவும், ஹோமமில்லாது ஹிரண்ய சிரார்த்தமாகவோ, அல்லது தர்ப்பண ரூபமாகவோ செய்வது வழக்கம். நமது பொருளாதார, இட-கால வசதிக்கு ஏற்ப ஏதேனும் ஒரு வழியைப் பின்பற்றியோ அல்லது குலவழக்கத்தின்படியோ செய்வது அவசியம்.

ஜாதகத்தில் பிதுர்தோஷம் உள்ளது என்று ஜோதிடர்களின் மூலம் தெரிந்து கொண்டவர்கள் மஹாளய அமாவாசை நாளில் அன்னதானம் செய்ய தோஷம் நீங்கி நலம் பெறுவார்கள். மஹாளய பட்சத்தில் வருகின்ற இந்த 15 நாட்களில் சிரார்த்தம் அல்லது தர்ப்பணம் செய்வதோடு ஆதரவற்றோருக்கு அன்னதானம் செய்வதால் பித்ருலோகத்தில் உள்ளோர் திருப்தி அடைகின்றனர். பித்ருக்கள் திருப்தி அடைவதால் பூரண ஆயுள், நல்ல ஆரோக்யம், தர்மசிந்தனையுள்ள சந்ததி, அள்ள அள்ளக் குறையாத செல்வம், பூரணமான மன நிம்மதி ஆகியவை கிடைக்கும் என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டுக் கூறுகிறது.

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

பாண்டிய மன்னருள் ஒருவர் நின்றசீர் நெடுமாறர். மங்கையர்க்கரசியாரை மனைவியாகப் பெற்றவர் இவர். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருள் தொடர்பால் கூன்நீங்கித் திருநீற்று நெறியில் நின்றவர். வடபுல மன்னரை வென்றவர். சைவநெறி மேன்மையுற ஆட்சி செய்து சிவபெருமான் திருவடிப் பேறு பெற்றவர்.

இவர் முத்தியடைந்த திருநாள் ஐப்பசிப் பரணி.

தர்மம், அறம் என்பவை ஒரு பொருள் சொற்கள், தர்மம் வடமொழிச் சொல், அறம் தமிழ்ச் சொல். பெரும்பாலோர் பிறருக்கு இலவசமாகப் பொருள் உதவி செய்வதே அறம் என்று நினைக்கின்றனர். உண்மையில் இமய நியமத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதே, அ. தாவது விதிக்கப்பட்டதைச் செய்வதும், விலக்கப்பட்டதைத் தவிர்ப்பதுமே அறமாகும். விதிக்கப்பட்டதைச் செய்யாதிருப்பதும், விலக்கப்பட்டதைச் செய்வதும் பாவமாகும். எனவே தான், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சிவ புராணத்தில் 'அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி' என்றார். அறம் நல்வினை, பாவம் தீவினை. அருணந்தி சிவாசாரியார் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், சூத்திரம் 2, அதிகரணம் 2ல்,

ஒழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம்

உபசாரம் உறவு சீலம்

வழுக்கலாத் தவம்தா னங்கள்

வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை

அழுக்கல்லாத துற(வு) அடக்கம்

அறிவொ(டு) அர்ச்சித்தல் ஆதி

கிழுக்கலா அறங்கள் ஆனால்

கிரங்குவன் பணிஅ றங்கள். என்றார் திருவள்ளுவரும்,

'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத் (து) அறன்
ஆகுல நிர பிற' என்றும்

'அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
கிழுக்கா கியன்றது அறம்' என்றும்

'அகனமர் (து) ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந் (து)
கின்சொலன் ஆகப் பெறின்' என்றும்

'தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்' என்றும்

'உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைந்து' என்றும்

'காலத்தி னால்செய்த நன்றி சீறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது' என்றும் கூறியுள்ளார்.

அறம் உயிருக்கு உறுதி பயக்கும், பாவம் உயிருக்கு ஊறு விளைவிக்கும், அன்பு அறத்திற்கும் வித்தாகும். அதேவேளையில் மறத்திற்கும் (வீரத்திற்கும்) துணையாகும். எனவே தான், திருவள்ளுவர்,

'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் கில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது'

என்றார் அன்பின் அடிப்படையில் செய்யும் அறமே அருளாகித் தனக்கென வாழாத் தகைமையைத் தந்து, யான் எனது என்பவற்றை நீங்கச் செய்து, அதன்

வழி வீடுபேற்றை (பேரின்பத்தை) நல்கும். எனவே, அறம், பொருள் இன்பம், வீடு இந்நான்கும் புருடார்த்தங்கள் (உறுதிப்பொருள்கள்) ஆகின்றன.

அறத்தினால் ஞானமும், ஞானத்தினால் வைராக்கியமும், வைராக்கியத்தினால் ஐஸ்வர்யமும் (பொருளும்) ஏற்படுகின்றன. எனவே தான், ஓளவைப் பிராட்டி யாரும், “அறஞ்செய விரும்பு”, இயல்வது “கரவேல்” பிறரை நோக்கி” “ஈவது விலக்கேல்” என்றும் கூறியுள்ளார். பிறர் கொடுப்பதைத் தடுப்பது போல கொடிய பாவம் வேறில்லை.

இவ்வுலகில் நாம் தேடிய பொருள் உடன் வராது ஆனால், அப்படித்தேடிய பொருளைக் கொண்டு நல்ல அறங்கள் செய்தால், அ.து அருளாக மாறி இம்மையில் நலத்தையும் (முத்தியையும்) அளிக்கும் எனவே தான், அருணகிரிநாதர் “எங்காயினும் வரும் ஏற்பவர்க்கிட்டது” என்றும் “காசு தேடி ஈயாமல் வாழப் பெறுவோரும் மாறிலாத் மாகாலனார் புக்கலைவாரே” என்றும் கூறினார். திருவள்ளுவரும், “ஈத்துவக்கும் இன்பம்” என்றார்.

அப்பர் சுவாமிகளும், “இரப்பவர்க்கு ஈய வைத்தார் ஈபவர்க்கு அருளும் வைத்தார் கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாம் கடுநரகங்கள் வைத்தார்” என்றார் -திருமூலர்,

‘யாவர்க்கு மாம்கிறை வர்க்கொரு பச்சீலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்குஒரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பீனும் போதுஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பீறர்க்கு கின்னரை தானே’ என்றார்.

மேலும் திருமந்திரம் முதல் தந்திரத்தில், “வானச் சிறப்பு”, “தானச் சிறப்பு”, “அறஞ் செய்வான் திறம்”, “அறஞ் செய்யான் திறம்”, “அன்புடமை”, “அன்பு செய்வாரை அறிவன் சிவன்” ஆகிய 6 அதிகாரங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

அருணகிரிநாதரும் கந்தர் அனுபூதியில்

‘கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவாது
கடுவாய் வடிவேல் கிறைதாள் நனைவாய்
சடுவாய் நெடுவே தனைதாள் படவே
வீடுவாய் வீடுவாய் வீனையா வையுமே’ என்றும்,

‘யாமோ தியகல் வியும்எம் அறிவும்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனால்
பூமேல் மையல்போய் அறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே நடவீர் நடவீர் கினியே’ என்றும் கூறியுள்ளார்.

திருவள்ளுவ தேவநாயனாரும் அறன் வலியுறுத்தல் அதிகாரத்தில்,

1. ‘சிறப்புசனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தின் ஊங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயர்க்கு’
2. ‘அறத்தின்ஊங்கு ஆக்கமும் கில்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்குகில்லை கேடு’

3. 'அன்றுஅறிவாம் என்னாது அறம்செய்க மற்றது
போன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை'
4. 'வீழ்நாள் படாஅமை நன்று ஆற்றின் அஃதுஒருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்'
5. 'அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற்று எல்லாம்
புறத்த புகழும் கில'
6. 'செயற்பாலது ஒரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பாலது ஒரும் பழ'

(பழி செய்யாமற் காத்துக் கொள்ளப் படவேண்டியது) என்றெல்லாம் கூறியுள்ளார்.

வான் சிறப்பு அதிகாரத்தில்

'தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்காது எனின்'

என்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக் குறள்பா, தர்மம் அறியாது இறைவன் காக்கின்றானென்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதாக உள்ளது.

எனவே, இறையருளை (தயையை- Grace) மூலமாகக் கொண்டு அறஞ் செய்யவேண்டும். இதையே திருநாவுக்கரசர் "தயா மூலதன்மம்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தனக்கு இத்தயாமூல தன்மம் இறைவனால் உணர்த்தப்பட்டதைத் திருமழபாடி பதிகத்தில் (6-4-06) கூறியுள்ளார்.

'சினந்திருக்கும் சிறப்பொரியார் குண்டர் தங்கள்

செதுமதியார் தீவினைக்கே வீழ்ந்தேன் தேடிப்

புனந்திருக்கும் பொல்லாத பிண்டி பேணும்

பொறியிலியேன் தனைப்பொருளா ஆண்டு கொண்டு

தனந்திருக்கு மவர்திறத்தை யொழியப் பாற்றித்

தயாமூல தன்மவழி எனக்கு நல்கி

மனந்திருக்கும் மழபாடி வயிரத் தூணே

என்றென்றே நான்அரற்றி நைகின்றேனே.

'குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் தன்னைக்

குலவரையின் மடப்பாவை கிடப்பா லானை

மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட

மறையவனை பிறையவழ்செஞ் சடையி னானைச்

சலங்கெடுத்து தயாமூல தன்மம் என்னும்

தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்

நலங்கொடுக்கும் பம்பியை நள்ளாற் றானை

நான்அடியேன் நினைக்கப்பெற் (று) உய்ந்த வாரே'

என்று தயாமூலதன்மத்தின் முக்கியத்தைக் கூறியுள்ளார் சொல்வேந்தர். தர்மத்திற்குத் தையே (இறையருளே) மூலமாகும் என்பது சிவதருமோத்திரத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

‘ஆதரவே பரமான அறம தாகும் ஆதிநடு அந்தம் இவற்றை அனைத்துமாகும்
ஆதரவு அற்றவர் ஈக அறமே ஆகாது (து) ஆதலினால் ஆதரவே முல மாகும்
ஆதரவே பிரகிருதி ஆன்மா ஈசன் என்னும் பொருளும் அறிவிக்கும் அமலன்தானும்
ஆதரவே அடைவிக்கும் ஆதலாலே அனைத்தினுக்கும் ஆதரவே முலமாமே’,

புத்த சமண தர்மம் தயையை (Grace) மூலமாகக் கொண்ட தன்மமல்ல.
அருணந்தி சிவாசாரியர் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்தில்,

‘அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமதாகும்
பரன் அடிக்கு அன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி
நாரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே’.

எனப் பாவம் அறமாவதும் அறம் பாவமாவதும் இறையன்போடு
செய்யப்படுவதைப் பொறுத்திருப்பதை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். (நாரினில்
பாலன் என்றது சண்டீஸ்வர நாயனாரை- “பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே” எனச் சேந்தனார்.

சிபிச் சக்கரவர்த்தி தனது மடியில் வந்து வீழ்ந்து அடைக்கலம் புகுந்த
புறாவைக் காப்பாற்றி, அதைத் தொடர்ந்து வந்த வைரிக்குத்தன் தொடையிலிருந்து
சதையை அறுத்து வீசி உணவளித்து ஆதரித்துத் தர்மநெறியில் வழுவாதிருந்ததை
நினைவு கொள்வோமாக.

பிறவிக் குருடான நாட்ட மிகுதண்டியடிகள் நாயனாரின் திருக்குளப்
பணியாகிய அறச்செயல், இளையான்குடிமாற நாயனாரின் வறுமையிலும் நள்ளிரவில்
அடியார்க்கு அமுது செய்த அறச்செயல், இயற்பகை நாயனாரின் மனைவியையும்
அடியார்க்குத் தானம் செய்த அறச்செயல், அமர் நீதி நாயனாரின் செல்வம்
முழுவதையும், மனைவி மகன், தன்னையும் அறம் செய்தது, கண்ணப்பநாயனார்
ஒரு கண்ணைத் தானம் செய்ததோடு மற்றொரு கண்ணையும் அளிக்கத் துணிந்த
அன்பு மிகுந்த அறச்செயல், சிறுத்தொண்டர் நாயனார் தமது ஒரே புதல்வனை
வெட்டிக் கறி சமைத்து அடியார்க்கு அமுது செய்தது முதலியவற்றை நினைவிற்
கொள்வோமாக!

‘Charity begins at home’ எனத் தொன்று தொட்டு நிலவி வரும் பழமொழியைப்
பலரும் “தனக்குக் கண்டு தானமும் தர்மமும்” எனக்கருதுகின்றனர். இப்பழமொழியின்
உண்மையான கருத்து இல்வாழ்க்கையை அறத்துடன் தொடங்க வேண்டும்
என்பதேயாகும். இதனாலன்றோ மனையாள் சுகதர்மினி எனப்படுகின்றாள்.

தர்மம் தலை காக்கும் என்பது

தர்மம் அழியாததலைவனாகிய இறைவனால்காப்பாற்றப்படுகிறதென்பதையும்,
மேலும் தர்மம் உயிருக்கு உறுதி பயக்கின்றது, அறக்கடவுள் சிவபெருமானிடம்
தன்மை இடப ஊர்தியாக (வாகனமாக) ஏற்றுக் கொண்டு, உலகினில் அறம் என்றும்
அழியாது நிலைத்திருக்குமாறு அருள் புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வரம்
பெற்றதையும் நினைவு கொள்வோமாக.

இதன் தொடர்பாகத் திருமூலர் திருமந்திரத்தில்,

‘ஐந்தின் பெருமையே அகலிட மாவதும்
 ஐந்தின் பெருமையே ஆலய மாவதும்
 ஐந்தி் பெருமையே அறவோர் வழக்கமும்
 ஐந்தின் வகைசெய்யப் பாலனுமாமே’

என்று கூறியுள்ளார். இங்கே “பாலனுமாமே” என்றது இறைவன் என்றும் இளமையோடு கூடிய வலிமையுடன் காப்பாற்றுவதையே குறித்தது.

திருவையாற்றில் அம்பாள் 32 அறங்களைச் செய்து அறம் வளர்த்த நாயகி (தர்மசம்வர்த்தினி) யாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. 32 அறங்களாவன, ஆதுலர்க்குச்சாலை, ஓதுவார்க்கு உணவு, அறுசமயத்தோர்க்கு உண்டி, பசுவிற்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம் தின்பண்டம் நல்கல், அறவைச்சோறு, மகப் பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப் பிணஞ்சுடல், அறவைத்துரியம், கண்ணம், நோய் மருந்து, வண்ணார், நாவிதர் கண்ணாடி, காசோலை, கண் மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப் பந்தல், மடம், தடம், கா ஆவுறுஞ்சதரி, விலங்கிற்கு உணவு, ஏறு விடுத்தல், விலை கொடுத்து உயிர் காத்தல், கன்னிகா தானம் ஆகியவை.

கிருஷ்ண பரமாத்மா கர்ணனிடம் ஒரு வயோதிகப் பிராமணரைப் போலச் சென்று, கர்ணன் செய்த தர்மத்தின் பலனைத்தாரை வார்த்து வாங்கியதாகச் சொல்லப்படும் மகாபாரதக் கதையின் உண்மையான கருத்தைச் சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் உணர முடிகின்றது. பசு புண்ணியமும் மீண்டும் பிறவிக்கு வித்தாகுமாகையால், கைவிடப்பட வேண்டும் என்பதும், அதற்கு மேலாக ஒருவர் செய்த புண்ணியப் பயனையும் மற்றொருவர்க்குத் தத்தம் செய்வதும் நியதி தத்துவத்திற்கு முரணாகாது என்பதும், சைவசித்தாந்தம்.

நளச்சக்ரவர்த்தி கார்க்கோடகன் என்ற பாம்பைக் காட்டுத் தீயிலிருந்து காப்பற்றிய தருணத்தில் அந்தப் பாம்பு அவரைத் தீண்டியதும், அவர் அவ்வாறு தீண்டியது துரோகம் அன்றோ எனப் பாம்பை வினவ, அந்தப் பாம்பு அவருக்குப் போர்வையைக் கொடுத்து அதன் பயனாகப் பின்னர் ஏற்பட்ட நன்மையையும் கருதி, தர்மம் தலைகாதத்ததை உணர்வோமாக.

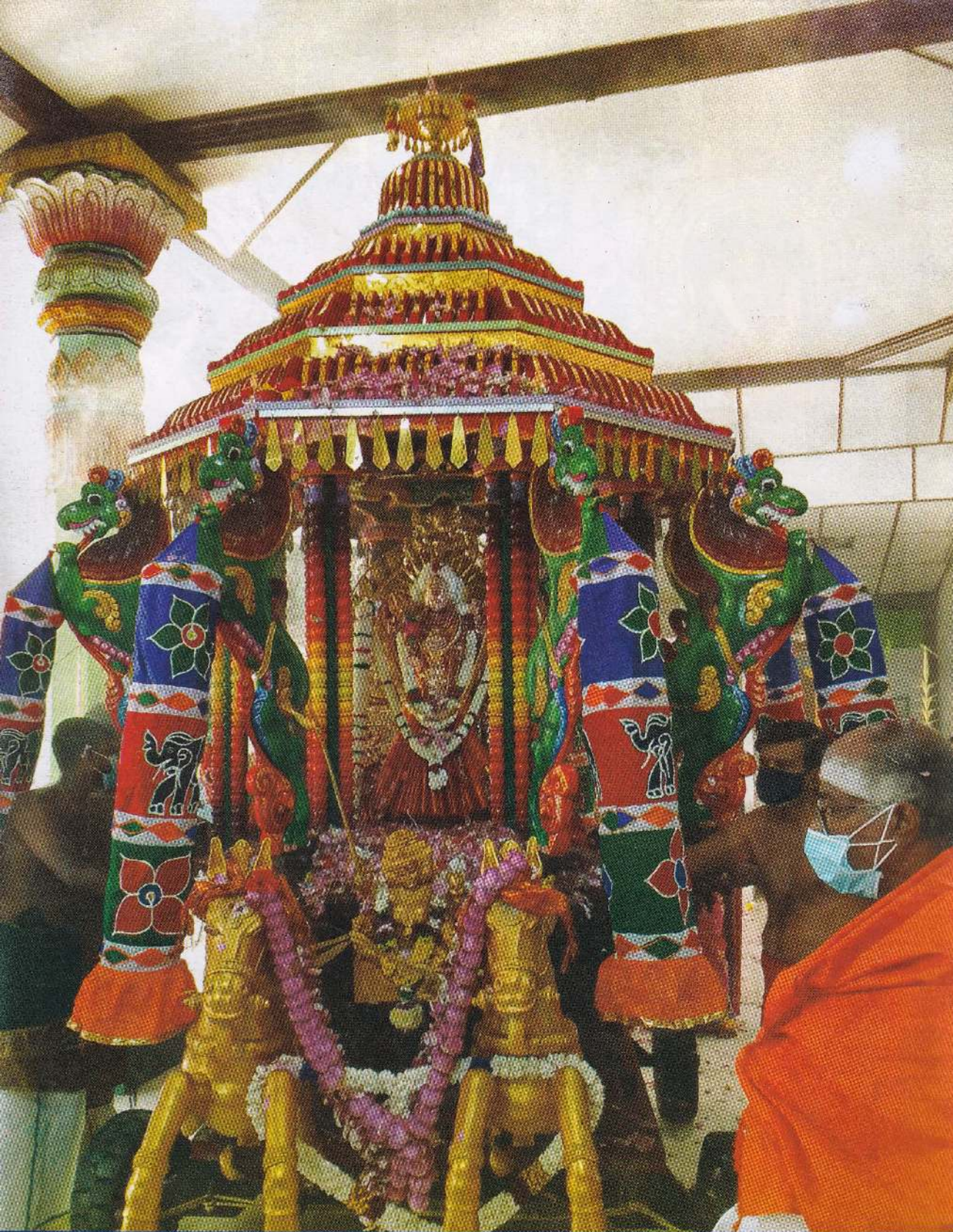
யுத்த தர்மத்தைப் பற்றியும் ஈண்டுச் சிந்திப்போமாக, நிராயுத பாணியுடன் போர் புரிவது யுத்ததர்மத்திற்கு மாறாகும். குமரகுருபர சுவாமிகள் முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழில் இதைப் பற்றிக் சூரபன்மனுடன் போருக்குச் செல்வதற்கு முன் வீரபாகு தேவரை மஹேந்திரபுரிக்குத் தூது அனுப்பியது, போர் நடைபெற்ற போது முதல் நாள் போரில் சூரபன்மன் நிராயுத பாணியான போது, மறுநாள் யுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெற்றதை நினைவிற் கொள்வோமாக.

இராமபிரான் இராவணனை “இன்று போய் நாளை வா” என்றுரைத்த அற ஒழுக்கத்தையும் நினைவு கொள்வோமாக. வாலிவத்தில் நடைபெற்ற தர்க்கத்தையும், தர்மம் தலை காக்கப்பட்டதையும் அதாவது தர்மம் அழியாது இறைவனால் காப்பாற்றப்பட்டதையும் நினைவு கொள்வோமாக.

நன்றி- சைவ சித்தாந்தக் கட்டுரைகள்
 மலேசியா அருள் நெறித்திருக்கூட்டம்

நவராத்திரி கொலு 2021

ஸ்ரீ துர்க்காதேவிக்கான புதிய சித்திர தேர் (உள்வீதி)

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org; sruvanam@gmail.com

தமிழகப் பெருந்தகம், சன்னாகம், தொ.பே.: 021 224 4510